Тилова сотня: у Тернополі продають старі речі, щоби врятувати життя солдатів

3 стор.

На Тернопільщині учасники АТО та їх рідні молилися за мир в Україні

8 стор.

«І хата твоя така тепла, затишна...»

Життєві історії у «Сімейному гніздечку»

10-11 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Заснований у червні 2013 року

№39(68), 24 вересня-30 вересня 2014 р.

З ювілеєм!

26 вересня справжній чоловічий ювілей зустрічає головний лікар Тернопільської обласної дитячої клінічної лікарні, кандидат медичних наук, заслужений лікар України, мудрий керівник, чудова порядна людина, щирий товариш, гарний сім'янин

Григорій Іванович Корицький.

Усе своє життя Ви чесно ішли до людей. Працюючи у медичній галузі більше трьох десятків літ, повертаєте їм найцінніше – здоров'я. Особливою турботою огорнули дітей, наших наймужніших пацієнтів, адже саме їм будувати нову державу. За час, який Ви очолюєте заклад, а це майже двадцять років, лікарня набула сучасного вигляду, створені нові відділення, відкрито центр медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів. Налагоджені стосунки з провідними клініками України та світу, завдяки чому заклад має статус «Лікарні, доброзичливої до дитини» та «Клініки, дружньої до молоді».

Тож нехай Ваше серце і далі не міліє на добро, на теплоту людських стосунків, уміння щиро підставити потребуючому своє плече. Ви заслужили повагу і шану серед колег та друзів, вдячність від пацієнтів за відданість професії, чуйність і розуміння. Міцного здоров'я Вам, сімейного затишку, благополуччя. Нехай роки залишають лише світлі спогади, а майбутнє дарує ще багато щасливих літ, сповнених радості, добра, надії!

Колектив Тернопільської обласної дитячої клінічної лікарні.

«Наш ДЕНЬ» приєднується до цих гарних побажань і зичить ювілярові жити з радістю, творити з натхненням в ім'я розбудови незалежної України.

Погода в Тернополі й області

24 вересня - хмарно з проясненням, без опадів, вночі 4-6, вдень 11-12 градусів тепла. Схід сонця - 7.05, захід - 19.13.

25 вересня - хмарно, увечері можливий дощ, вночі 2-5, вдень 14-15 градусів тепла. Схід сонця - 7.07, захід - 19.11.

26 вересня - хмарно, дощ, вночі 6-8, вдень 12-13 градусів тепла. Схід сонця - 7.08, захід - 19.08.

27 вересня - хмарно, у першій половині дня дощ, вночі 3-4, вдень 14-15 градусів тепла. Схід сонця - 7.10, захід - 19.06.

28 вересня - хмарно з проясненням, без опадів, вночі 10-11 вдень 13-14 градусів тепла. Схід сонця - 7.11, захід - 19.04.

29 вересня - хмарно з проясненням, без опадів, вночі 8-9, вдень 13-15 градусів тепла. Схід сонця - 7.13, захід - 19.02.

30 вересня - хмарно, без опадів, вночі 7-9, вдень 13-14 градусів тепла. Схід сонця - 7.14, захід - 19.00.

Народний синоптик

24 вересня - Федори. З цього дня починається золота осінь, яка триватиме до 15 жовтня. **26 вересня** - Корнилія. Якщо у цей день випаде дощ - погода найближчим часом буде похмурою. **27 вересня** - Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього. Якщо цього дня дує північний вітер - літо буде теплим. У народі кажуть: «Воздвиження осінь назустріч зимі рухає». **30 вересня** - Віри, Надії, Любові та матері їхньої Софії. З цього часу можна очікувати перші заморозки у повітрі.

Степан Стефурак не встиг розповісти матері, що він на передовій

Тернопільщина знову в жалобі. У жорстоких боях на Сході України загинув один з наймолодших бійців «Правого сектора», 19-річний Степан Стефурак із позивним «Двадцять четвертий».

Хлопець родом з Івано-Франківщини, з невеликого села Топорівці Городенківського району. Навчався у Тернополі. Друзі шоковані страшною звісткою про смерть хлопця.

Степан всю зиму провів на Майдані у Києві. Він був великим патріотом України. Казав: не розуміє, як можна спокійно займатися звичними справами, коли вирішується доля України. А навесні пішов воювати добровольцем на Схід. Там провів все літо і початок осені...

Степан не казав матері, що воює на передовій, беріг її від переживань. Влітку розповідав, що в нього все добре, влаштувався на роботу. А восени – що почалося навчання. Коли мама зібралася їхати до нього в гості, розгубився, адже не хотів її засмучувати.

Степан Стефурак – студент третього курсу Тернопільського технічного університету. Викладачі весь час підтримували з ним зв'язок, телефонували. Незадовго до загибелі він розповідав, що живий, здоровий. Обіцяв розказати все, коли повернеться.

«Наш ДЕНЬ» співчуває рідним та друзям Степана Стефурака. Герої не вмирають!

Триває передплата на «Наш ДЕНЬ»

незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

1 місяць – 8,36 3 місяці – 24,48 індекс - 68710

У ціну газети враховано вартість поштових послуг: прийом та доставка видання до передплатників

Передплатити «Наш ДЕНЬ» можна у будь-якому поштовому відділенні або у листоноші.

БЕЗПЕКА. СПРАВЕДЛИВІСТЬ. ОНОВЛЕННЯ.

Такими є ключові пріоритети програми «Громадянської позиції» Анатолія Гриценка, здатні змінити Україну

Минулого понеділка кандидати у народні депутати з першої десятки виборчого списку партії відвідали Тернопілля. У Кременці, Бережанах та Чорткові вони зустрілися з колективами місцевих підприємств та навчальних закладів, щоб донести до краян всю важливість назрілих перетворень у країні, які гарантують її незалежність, соціально-економічний розвиток та змусять владу працювати для людей.

Цього ж дня після полудня у Тернополі гості організували прес-конференцію для представників всеукраїнських та регіональних засобів масової інформації.

Про першочергові завдання щодо ефективної протидії зовнішній агресії на Сході, забезпечення надійного захисту Української держави, справжньої боротьби з корупцією, оновлення влади на всіх рівнях, відокремлення бізнесу від управління країною говорили: антикризовий менеджер та економіст-міжнародник Олег Дерев'янко; голова правління «Центру протидії корупції» Віталій Шабунін; народний депутат п'яти скликань Тарас Стецьків; головний редактор газети «Суботня пошта», кандидат технічних наук Анатолій Забарило; кадровий офіцер та військовий аналітик Іван Апаршин; телекореспондент, член журналістського руху «Стоп Цензурі!» та ради директорів Інституту масової інформації Наталія Соколенко; заступник голови партії «Громадянська позиція. Анатолій Гриценко», голова Тернопільської міської громадської організації «Асоціація споживачів житлово-комунальних послуг», депутат Тернопільської міськради Петро Ландяк.

Зацікавлену розмову розпочав наш земляк.

Петро Ландяк: «Йдемо у владу реалізовувати вимоги суспільства»

За словами Петра Ландяка, політичні партії «Громадянська позиція. Анатолій Гриценко», «Демальянс» та громадські організації сформували єдиний прозорий список кандидатів з порядних та активних громадських активістів, професіоналів, які поставили перед собою амбітні, але цілком реальні та життєво необхідні для кардинального оздоровлення країни завдання.

- Наша об'єднана передвиборча програма складається з трьох основних розділів: «Безпека» «Справедливість», «Оновлення». Кожен з цих пріоритетів є самодостатнім, проте у взаємодії вони здатні забезпечити нову якість життя українців та функціонування органів державної влади, - наголосив Петро Ландяк.

Безпека у широкому значенні цього слова передбачає безпеку людини, безпеку суспільства та безпеку держави.

Справедливість – це, передусім, справедливий суд, справедливі пенсії, справедливе ведення підприємницької діяльності, справедливий доступ до ресурсів країни і благ, які створює суспільство.

Оновлення та розвиток держави неможливі без економічного, духовного та культурного піднесення на основі принципів безпеки і справедливості та через створення сприятливих умов для розвитку вітчизняного бізнесу та підприємництва.

Віталій Шабунін: «Має діяти прицип невідворотності покарання»

- Ключовим завданням антикорупційного блоку програми «Громадянської позиції» Анатолія Гриценка є протидія вищій посадовій політичній корупції. Цим я займався на громадських засадах у «Центрі протидії корупції», цю боротьбу планую продовжити, ставши народним депутатом, але вже більш ефективно, тиснучи зсередини, - зазначив Віталій Шабунін.

На його переконання, ефективним елементом на шляху боротьби з корупцією є встановлення невідворотності покарання за злочини. У нормативному полі слід внести у кримінальний кодекс правильне формулювання злочину «незаконне збагачення», при якому прокурор зможе легко довести у суді, що той чи інший чиновник живе не за статками, які він може заробити, працюючи на посаді.

Не менш важливим аспектом роботи є створення антикорупційного бюро – високопрофесійного спеціалізованого органу зі слідчо-оперативними повноваженнями.

Також, на думку Віталія Шабуніна, слід внести зміни у кримінально-процесуальний кодекс, які передбачали б заочне покарання корупціонерів, яким вдалося втекти від правосуддя. Тільки тоді в Україні перестануть й надалі працювати активи Януковича і його родини, тільки тоді ми зможемо хоча б фінансово покарати минулу злочинну владу.

Тарас Стецьків: «Перемир'я ціною уступок – це відтермінована війна»

- Нині ми повинні вирішити, принаймні, чотири найважливіші завдання: відбити напад ворога на Сході, виконати вимоги Майдану - провести парламентські вибори і люстрацію всього державного апарату та судової гілки влади, а також розпочати економічні реформи, яких уряд Яценюка так і не розпочав, - сказав Тарас Стецьків.

Він переконаний, що сьогодні не стоїть питання «Мир чи війна?», бо всі – за мир. Але дилема в іншому: досягати миру за будь –яку ціну і навіть через втрату частини державного суверенітету, чи, все ж, завдяки швидкій модернізації армії на основі задіяння потужностей військово-промислового комплексу. Партія «Громадянська позиція» - за другий підхід. Історія минулого століття показує, що політика умиротворення агресора, односторонніх уступок завжди загострювала існуючі і провокувала нові конфлікти.

- Якщо ж Україна і надалі рухатиметься шляхом капітулянтських компромісів, то ми отримаємо не мир, а тимчасове перемир'я, яке є відтермінованою війною, - підсумував Тарас Стецьків. – То ж головна опора президента, новообраної Верховної Ради та уряду має бути на мобілізаційний потенціал народу. Миру можна досягти тільки тоді, коли країна готова до війни.

Анатолій Забарило: «Треба змінювати правила в економіці»

Кредит довіри суспільства до нової влади уже закінчується, а пакет реформ ще не запрацював, переконаний Анатолій Забарило.

- Ми йдемо у парламент, щоб змінювати правила в економіці, реформувати її, адаптувавши законодавство, створювати умови для нових робочих місць. Також не слід забувати, що крім гарячої війни, невдовзі нас очікує війна холодна. Саме тому партія та її народні депутати уже розробили та передали у профільні комітети ВР конкретні пропозиції щодо організації та проведення зимово-опалювального сезону на основі встановлення у домівках українців засобів опалення на альтернативних джерелах енергії, - поінформував журналістів Анатолій Забарило.

Олег Дерев'янко: «Оновлення не новими обличчями, а новою якістю роботи»

- Команда, яка ставить перед собою амбітне завдання змінити країну, повинна складатися не з нових облич політиків, а з професіоналів, які керуються принципами прозорості та порядності. Саме такою є наша команда, - наголосив Олег Дерев'янко.

«Громадянська позиція» Анатолія Гриценка першою серед політичних сил відкрила списки своїх кандидатів для ознайомлення, а також декларації та автобіографії кожного з них.

- Усі ми намагаємося діяти, як і лідер партії, не за принципом «Роби, як я сказав», а за принципом «Роби, як я». Особисто я зосереджую свою увагу на питанні реформи державної служби, бо поки не будемо мати ефективного і професійного державного управлінця та чиновника, про решту реформ можна забути. Ми дуже віримо, що у новообраній Верховній Раді буде проукраїнська і проєвропейська більшість, яка затвердить новий закон про державну службу і на цій підставі нам вдасться сформувати уряд професіоналів, - висловив сподівання Олег Дерев'янко.

Наталія Соколенко: «У мутній воді завжди легше красти»

Свого часу у громадському середовищі, яке розробляло пакет реанімаційних реформ, активісти та експерти напрацювали два законопроекти, які так і не ухвалила чинна парламентська більшість.

- Закони «Про прокуратуру» та «Про прозорість публічних коштів» уже пройшли перші читання, однак так і «зависли» на цій стадії. І на це у чинних депутатів є вагомі причини, адже у мутній воді легше красти. Наприклад, документ про прозорість публічних коштів зобов'язує всі бюджети, де є гроші платників податків, оприлюднювати у засобах масової інформації. Звичайно, окрім тих статей, які містять державну таємницю. Тоді кожен громадянин міг би контролювати, куди, на які цілі і скільки коштів державні інституції та самоврядні органи тратять на виконання покладених на них функціональних обов'язків, - пояснила Наталія Соколенко.

На її переконання, закон «Про прокуратуру» увібрав у себе кращий європейський досвід, але так і не був прийнятий.

Напевно, тому, що він робить прозорим процес ухвалення рішень, у тому числі – кадрових. Наприклад, документ передбачає призначення прокурорів областей та міст колегіальним органом, який складається на третину з прокурорів, на третину з адвокатів і на третину з правозахисників. Таким чином, цей процес підпадає під контроль громадськості, суспільства.

Іван Апаршин: «Безпека, безпека, і ще раз – безпека»

- Сьогодні Україна перебуває у стадії локальної війни. То ж, коли чуємо від нашого керівництва, що ми починаємо мирний процес, а далі з'являються якісь зони, сектори, невідомо з якими повноваженнями люди, то справедливо ставимо питання: «А що далі?», - сказав Іван Апаршин. - Наша позиція зовсім інша. На жаль, ми не можемо вирішити це питання суто військовими засобами. Проте, чи сталося б щось подібне, якби Україна була членом НАТО? Навряд чи.

На думку Івана Апаршина, слід одночасно виводити на переговорний процес США, Великобританію, ЄС, РФ та Україну, щоб створити потужний тиск на Росію.

Також у нашої країни немає іншого шляху, як стати учасником альянсу. І це не так вже й складно, адже Україна ще з 2005 року має досвід співпраці з НАТО. Однак для цього, щоб бути повноправним учасником блоку, треба кардинально змінити державу, подолати корупцію у владі, судах та правоохоронних органах, провести реформи тощо.

Другий напрям – слід навести порядок в оборонно-промисловому комплексі, щоб мати на озброєнні високотехнологічне обладнання для сучасних у всіх аспектах Збройних сил.

Також Іван Апаршин поділився своїм баченням реформування українського війська та створення дієвого активного резерву, що дозволить Україні завжди гідно протидіяти як зовнішній агресії, так і внутрішнім ворогам-терористам. Але для цього треба, щоб військовою справою займалися військові професіонали, як хворими – лікарі, навчанням – педагоги і тому подібне.

Тилова сотня: у Тернополі продають старі речі, щоби врятувати життя солдатів

У той час як українські політики почали готуватися до виборів, люди самотужки забезпечують Збройні сили. Волонтери вигадують усе нові способи, як зібрати гроші для солдатів.

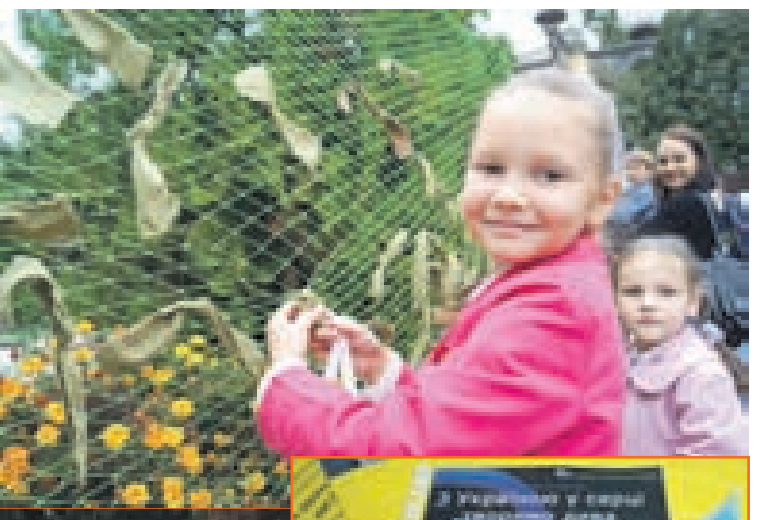

У Тернополі в неділю можна було зробити одразу дві добрі справи: позбутися від хороших, але непотрібних в домі речей, і допомогти українським військовим. Люди винесли на центральну площу міста хатній крам, випічку та оригінальні дрібнички, зроблені своїми руками. Кожен продавав, що міг. Серед раритетів – навіть каски з Майдану, прокопчені в диму від палених шин. Торгівля тривала весь день, а виручені гроші витратять на потреби солдатів, які продовжують ризикувати життям на передовій.

Від бронетехніки і рацій – до їжі та шнурків

– На жаль, особисто мені не під силу зупинити кровопролиття і війну. Проте я можу допомогти тим, хто воює за нашу країну, спробувати хоч якось захистити їх, – каже тернополянка Світлана Рубінець.

Жінка принесла на ярмарок сімейні реліквії: книжку з медичними порадами, надруковану ще в 1933 році, англомовне видання Шекспіра, яке привезла з Лондона, вишиті бабусею картини. Їх, розповідає, хотіла залишити на пам'ять для внуків, але допомога українським військовим сьогодні – важливіша.

За останні кілька місяців тих, хто не жаліє свого часу, сил і грошей, щоби підтримати армію, у Тернополі стає все більше. Але, не дивлячись на чималу кількість охочих допомогти, з передової надходять нові прохання про допомогу. Потреби різні: від бронетехніки і рацій – до їжі та шнурків.

Об'єднати для допомоги всю громаду вирішила тернопільська Самооборона. За словами волонтерів організації, такі ярмарки-розпродажі популярні за кордоном. Нині ж це чудовий спосіб виручити гроші для українського війська.

– У світі це поширена практика: щоб зібрати кошти на якусь хорошу справу, влаштовують так звані гаражні розпродажі, – розповідає організатор ярмарку Лілія Мусіхіна. – Люди виносять з хати те, що їм заважає, вийшло з ужитку. Ми вирішили зробити таке в Тернополі. Є люди, які хочуть допомогти, але не мають грошей. Проте, у кожного вдома є речі, які можуть пригодитися комусь іншому.

Гроші на армію збирають навіть діти

Розпродаж об'єднав і громадських активістів, і митців, і простих городян. Сюди прийшли навіть ті, хто раніше ніколи не займався благодійністю.

М'які іграшки, жіночі прикраси, яскраві акварелі, плетені светри, книжки з домашньої бібліотеки – звичні речі, які оточують нас, можуть допомогти врятувати життя солдату. Усі товари продавали за мінімальною ціною, проте покупці могли віддати за обрану річ стільки, скільки вважали за потрібне.

Загальну увагу привернули дерев'яні шаблі, розкладені у рядочок на столі. Автор робіт Микола Вишневський з 1972 року працює в бутафорському цеху тернопільського драмтеатру. Зазвичай його шаблі схрещуються під час вистав, а тепер, сподівається майстер, послужать для підтримки українського війська.

Таких, зроблених своїми руками, лотів на гаражному розпродажу було чимало. Тернополяни підхопили патріотичний тренд і спеціально для ярмарку виготовили різноманітні дрібнички в національних кольорах. Синьо-жовті прикраси, подушки, на дзвіночках – стрічки. Окрім того, дівчачі віночки на голову, шкарпетки з національним орнаментом і новинка сезону – брошки із тризубом.

Допомогти солдатам взялися і діти. Що таке війна, вони чули не тільки з телевізора. У багатьох – близькі та знайомі на Сході. Аби зібрати гроші для українських героїв, вони разом з батьками продавали свої художні вироби. Учням із 29-ї школи вчителі навіть виділили окремий урок, щоб вони встигли підготуватися до благодійної акції.

Допомагали героям на передовій і тим, що не потребує великих коштів, але цінується не менше: добрим словом. Синьо-жовті ангелики з побажаннями миру та добра невдовзі знайдуть своїх адресатів. Патріотичні обереги виготовляли тут же, у центрі міста.

– Ми проводимо заняття у школах і разом з дітьми створюмо таких ангеликів, – розповідає майстер народної ляльки Алла Шушкевич. – Уже сотні оберегів відправили на Схід та в госпіталі, де лікуються наші військові. Якби ми не знали, як там сприймають таку іграшку, не робили б цього. Але дорослі чоловіки, які воюють на передовій, зі слізьми на очах приймають дитячі подарунки та листи,

З наближенням зими потреби бійців зростають

Під час гаражного розпродажу вдалося зібрати 15 тисяч 268 гривень. Волонтери вже планують наступні заходи, щоб купити прилад нічного бачення – тепловізор для бійців АТО. Військові на передовій продовжують заявляти про брак техніки й обладнання.

– Більш-менш якісний прилад коштує 55 тисяч гривень, – розповідає Андрій Худий, який уже втретє збирається везти на Схід допомогу для військових. – Два тижні тому ми доставили хлопцям з батальйону «Тернопіль» продукти. Усе було добре. А за три години, коли ми доїжджали до Харкова, їх почали бомбити. Ніч, темно. Хлопці розповідали: по нас стріляють метрів зі ста, а ми не бачимо, хто наступає.

Хоча на Сході оголошене перемир'я, українські військові залишаються на своїх позиціях, і з наближенням зими їхні потреби тільки зростатимуть, наголошують волонтери. Сьогодні в Тернополі діє вже кілька імпровізовних цехів, у яких шиють теплий одяг для солдатів.

– Це набагато дешевше, ніж купувати готові ручі, – каже Ліля Мусіхіна. – Нам допомагають училища, прості люди приходять. Одні приносять тканину, інші – шиють. Вершина майстерності наших волонтерів – розробка і пошиття розвантажувальних жилетів. А зараз для нас головне завдання – пошиття флісової білизни, щоб хлопці не мерзнули в окопах.

Їжа, одяг, обладнання, медикаменти, маскувальні сітки, засоби захисту – що необхідно на предовій, волонтери можуть перераховувати нескінченно. За тисячу кілометрів від лінії фронту вони борються за життя тих, хто воює зі старими порядками. Борються в тому числі й для того, щоб українські герої, повернувшись, уже тут продовжили будувати нове життя. А в хлопців на передовій, кажуть активісти, зібралося дуже багато питань до завсідників печерських пагорбів.

Антоніна БРИК.

Барна Олег Степанович, українець, народився 18 квітня 1967 року в селі Нагірянка в родині сільських вчителів. З 1991 року працював вчителем математики, фізики, інформатики, допризивної підготовки в Ридодубівській та Білобожницькій школах. Учасник Майдану під час Революції Гідності. На сьогоднішній день військовий доброволець в зоні антитерористичної операції у Луганській області, поблизу кордону з Російською Федерацією.

Лист з АТО

Командир взводу Олег Барна з бійцями

Якщо причиною Майдану Гідності стало свавілля бандитського режиму Януковича та його втеча, то здача Криму і ця війна, на мою думку, є наслідками некомпетентності, а, можливо, і зради верхівки влади, яка самопроголосила себе Турчиновим ще на Майдані у кінці лютого.

Неефективність ведення військових операцій регулярними частинами Збройних сил України, частий їх провал, «злиття» інформації стверджує про занадто лояльне відношення вищого офіцерського складу, генералітету до ворога з Кремля та говорить про їх залежність від товаришів з Москви.

Зокрема командувач оперативним командуванням «Північ» генерал-лейтенант Колесник І.І., який отримав свої звання з рук Януковича, має за собою цілий шлейф гучних справ, у тому числі, пов'язаних із рекетирськими розборками. Взагалі, кількість генералів в Україні і так перевищує їх загальну кількість у всіх країнах блоку НАТО. Але, на відміну від українських канцелярських, паркетних генералів (котрі собі «вибивали» звання за гроші, отримані за розкрадання армії та дерибану військового майна, чи по знайомству, або за партійними квотами), всі натовські генерали мають бойовий досвід. А тому даний факт вимагає негайної переатестації всього вищого офіцерського складу, генералів у зоні саме бойових дій АТО (а не в штабах за десятки кілометрів від перших блокпостів).

Перебуваючи на мобілізації в місті Н., мобілізовані «партизани» від 21 до 50 років 4 години на плацу чекали генерал-майора, котрий почав зустріч із «чому у вас нечисте взуття, чи заправлені не по формі». Причому його зустрічі із мобілізованими трьох різних частин супроводжувалася виключно тими ж фразами. Обмеженість культури, світогляду та розуміння ситуації в країні, некомпетентність, відсутність поваги до новоспеченого вояка, відірваного нашвидкуруч від його мирної професії - таке обличчя кадрового генерала, що й пояснює причини розвалу армії та загибель кращих синів України на Сході.

Найстрашніше, що цей військовий хаос (котрий ще більше спотворений, ніж за Союзу), ці люди в генеральських погонах нав'язують молодим офіцерам, що становить загрозу майбутнім Збройним силам України. Розвал і зубожіння армії, зниження професійного рівня армійських кадрів та поряд з цим збагачення окремих високих армійських чинів можна пояснити лише їх участю у розкраданні військового майна, використанні військовослужбовців строкової служби не для бойового вишколу, а для побудови власних котеджів чи інших особистих цілей. Продуктом такої провальної системи стали окремі військовослужбовці, офіцери у відставці, пенсіонери мого віку, котрі за роки служби стрімко просунулись у кар'єрі, перебувають на високому соціальному забезпеченні з наших з вами податків. Зараз, в час крайньої необхідності, не спішать йти до військомату, щоб виконати свій офіцерський обов'язок, а шукають для «свого порятунку» хвороби, яких ніколи не було, чи терміново виїжджають за кордон, ховаючись за спини дітей та дружин. Складається думка, що зараз всі, так звані, паркетні генерали та їх штабні плебеї, окрім того, що псують армію, своїми діями роблять все, щоб деморалізувати мобілізованих військовослужбовців, добровольців, озлобити їх проти армії та розчарувати цим. Цікавий той факт, що молодші офіцери розуміють все, але бояться висловити свою думку вищому за чином канцелярському офіцеру, котрий бойову готовність підрозділу асоціює тільки із стройовим довготривалим оглядом на плацу, статутною відстанню між палатками, виглядом рукомийника, а не в належній бойовій підготовці кожного воїна, відповідному його озброєнні, першочерговим забезпеченням бронежилетами, психологічним настроєм.

Як можна зрозуміти той факт, що протягом місяця бойової підготовки на полігоні військовослужбовців позбавили права хоч один раз відвідати родину, добре розуміючи куди вони їдуть? Може, таким чином генерали боялися, що ті не повернуться у місце дислокації частини, та й тому поводяться із зрілими чоловіками, як з хлопчаками. Особливо мене турбує питання щодо новоспечених мобілізованих лейтенантів (21-22 роки), які отримали свої звання на військових кафедрах під час навчання у цивільних вузах. Навряд чи їм можна довірити життя цілих підрозділів у бойовій обстановці. Це не стосується кадрових офіцерів, які навчались у військових вузах України і посвятили своє життя армії.

Але, попри такі негаразди, армія в Україні є, буде, й вона щодня стає професійнішою! Військовослужбовці і воїни добровольчих формувань свято виконують присягу та громадянський обов'язок, захищаючи Україну і наш народ ціною власного життя, здоров'я та добробуту. Ми стоїмо перед народженням нової української армії, де принцип військової дисципліни будується на засадах не страху перед покаранням, а на усвідомленні кожним необхідності гідно виконувати святий громадянський обов'язок. Для нас всіх буде обов'язком будувати Україну, за яку загинули герої Небесної Сотні та продовжують гинути герої-патріоти на Сході зараз. Що варте життя кожного з нас, якщо ми не зможемо захистити гідне життя наших дітей?! Слава Україні!

Олег БАРНА, член партії «Блок Петра Порошенка».

Герої! Герої!

Герої! Герої! Герої!
І туга, і гордість без меж!
По серцю знов мчить борозною
Черговий солдатський кортеж.
«Не я, тоді хто? – кожен каже,-
Хто край від навали спасе?»
І цілому світу докаже:
«Вітчизна нам – понад усе!»
І молиться мати й дружина:
«Коли ж люте горе минеться?»
І тужить уся Україна,
І бореться, та не здається.
Ціною кривавих трагедій
Свободу ми знов здобуваєм,
Свобода ж, така вона леді,
Що кращих з життя забирає.
Бере із життя нашу силу,
Красу і надію, наш цвіт,
Що їм мати долі просила
Найкращої на увесь світ.
Вже мати стоїть, не ридає,
Вдивляється лиш в далечінь,
А сльози, як перли, складає
У пам'яті скриньку вночі.
Спокійно лиш спить обиватель,
Йому Ілловайськ ще не сниться,
Та лихо всіх може дістати,
Й вогнем горизонт загориться.
Як сфінкс, постає Маріуполь,
З ним наші надії і Бог,
Нехай же початком він буде
Великих, значних перемог!
Політики довго блукають
В дрімучому лісі угод,
Ціну тих угод усі знають,
А п'є чашу горя народ.
Герої! Герої! Герої!
Найкращі Вкраїни сини!
Цей світ лиш врятують герої,
Герої нової війни.

Марія ТОМАШЕВСЬКА.
м. Кременець.

***

Мамо, матусенько рідна, пробач,
що додав сивини у волосся.
За біль твій душевний і плач,
Мов чайка підбита над сином голосиш.
Матусю, то ж я доторкнувсь до щоки вітерцем,
Сонячним променем руки цілую.
Навесні я проллюся до тебе дощем,
Білим голубом я заворкую.
Дружино кохана, прости, що загинув,
Тебе рятувати пішов й Україну.
Простіть, мої дітки, малі сиротята,
Що рано ви так залишились без тата.
Без мене судилося вам підростати,
Вже вас не обніму, поради не дам.
З Небесною сотнею час відлітати,
Із неба уже стерегтиму я вас і Майдан.
Мій тату, татусеньку, витри сльозу
Гірку, чоловічу, солону.
У серці твоїм я ж не вмру,
Хоч у труні повернувся додому.
Пробач, наречено, що я не дожив,
Тебе в дев'ятнадцять покинув.
Голівку твою прикраша не весільний вінок,
Покрива її чорна хустина.
Тремтить в твоїх віях пекуча сльоза,
В цім розпачі далі, як жити?..
Не бувши дружиною, стала вдова.
Зі смертю моєю не можеш змиритись.
Мій доме, подвір'я, стежино до хати,
Вже тут не пройдуть мої ноги,
І слово моє не буде лунати,
Я всіх покидаю і лину до Бога
Прощення за вас і за себе прохати.
Прощайте, брати із Небесної сотні,
Прощайте, всі ті, хто загинув.
Схиляєм голови в німій скорботі,
Повік пам'ятатиме вас Україна.

Марія ДМИТРИШИН,
с. Буцнів,
Тернопільський район.

Василь Деревляний: *«Позиція «Батьківщини» є незмінною:*

Україна повинна залишатися цілісною, незалежною та вільною»

Під час прес-конференції 23 вересня народний депутат України, голова Тернопільської обласної організації ВО «Батьківщина» Василь Деревляний заявив, що у парламенті 16 вересня за дорученням вищого керівництва держави відбулася повномасштабна здача національних інтересів України.

«Такого в Верховній Раді України ще не було. Ці закони ініційовані саме Президентом України, вони проведені завдяки тиску президента України на депутатів Верховної Ради та його співпраці з депутатами від ПР. Ці закони – антиконституційні, і їх сміливо можна називати «законами про капітуляцію» перед Путіним. Їх прийняття є зрадою національних інтересів, здачею частини території України, порушення її територіальної цілісності та її суверенітету, а також може спричинити захоплення нових територій України», - переконаний Василь Деревляний.

За його словами, проти цих законопроектів голосувала фракція «Батьківщина», всі представники Галичини, а ті депутати від фракції «Батьківщина», що проголосували за ці зрадницькі документи, вже давно увійшли до складу команд Порошенка та Яценюка і є кандидатами від цих новостворених політичних організацій.

«Ще не запізно повернутися на проукраїнські патріотичні позиції і накласти вето на обидва закони, враховуючи те, що після прийняття цих законів жодного миру не наступило», - наголосив народний депутат.

За його даними, з зони бойових дій, лише за останніх два дні на сході України загинуло 80 наших бійців (серед яких військові та добровольці), а офіційно в центральних ЗМІ повідомили лише про двох загиблих.

Василь Деревляний також засудив позицію вищого керівництва держави щодо відтермінування ратифікації Угоди з ЄС на 1,5 роки.

«З моменту підписання партія «Батьківщина» вимагала від Президента терміново подати Угоду про асоціацію з ЄС та ратифікацію до парламенту. Затягуючи цей процес на 3 місяці, Порошенко дав можливість Путіну переконати провідні країни Європи не допомагати Україні у вирішення конфлікту на Сході», - наголосив народний депутат.

Також він повідомив журналістам про те, що партія «Батьківщина» зареєструвала у ЦВК своїх кандидатів по партійних списках та на мажоритарних округах. За словами Василя Деревляного, Тернопільщину традиційно представлятимуть виключно місцеві кандидати.

Виборчий округ №163 – Романків Ігор,
виборчий округ №164 – Кушнір Руслана,
виборчий округ №165 – Репела Петро,
виборчий округ №166 – Пеляк Володимир,
виборчий округ №167 – Шепета Віктор.

«Порошенко, поговори зі мною»

Українсько-російська війна - це геополітична битва титанів - Заходу і кадебістсько-феесбешної Росії. Битва добра і зла. Двох світоглядів. Двох Україн.

Свідомі люди жертвують життям заради Батьківщини. Водночас багатьох жителів Сходу ця жертовність дратує. Вони її не розуміють, не визнають. Декому миліші серцю путінські окупанти, котрі руйнують житло, убивають і калічать, заганяють через обстріли у підвали, ніж українські солдати, які повертають у захоплені міста і села мир.

Якби психологія жителів Донбасу була інша, під російськими агресорами земля горіла б. Ось, наприклад, гірники обіцяли боронити від ворога свої шахти і Донбас. Де ж ці «браві» шахтарі?

Один із тележурналістів запитав у жінок середнього віку, які живуть на Донеччині: «Ви хотіли б жити в Україні чи «ходити» під Росією?» «А нам всеодно, - відповіли ті, - лише б нас не зачіпали».

Зважаючи на таку психологію людей та ряд інших нюансів, в адміністрації Кремля заявили: для врегулювання конфлікту на Донбасі у керівництва України попереду не один рік. Це означає, що меморандуми про перемир'я, різні домовленості нічого для Москви не варті.

Вітчизняні та зарубіжні експерти прогнозують: російська влада не має наміру йти на поступки й надалі буде продовжувати використовувати всі свої ресурси та зброю. І не слід розглядати будь-які заяви російської сторони, як маніпуляцію чи залякування. Це, найімовірніше, попередження щодо подальшого наступу не лише на Схід, а й на іншу територію України. З цього приводу директор Інституту політичного аналізу і міжнародних досліджень Сергій Толстой зазначив: «У Путіна ресурсів і танків вистачить не на один рік. Якщо, наприклад, він посилатиме в Україну по 50 танків на тиждень, то це виходить, що він може використовувати старий запас техніки ще сім-дев'ять років без особливих ускладнень».

Війна продовжує забирати людські життя і надто дорого обходиться у фінансовому вимірі. За словами прем'єра Арсенія Яценюка, кожен день війни коштує Україні 80 мільйонів гривень.

А чиїм коштом відновлюватимуть Донбас? Це питання хвилює багатьох. Адже подекуди від підприємств, аеропортів, житлових будинків, шкіл, лікарень залишилися після обстрілів одні скелети. Інфраструктуру треба створювати заново. Як після Другої світової. Влада запевняє, що не відбудовуватиме Донбас коштом пересічних українців. Але ми вже платимо за війну. Високими цінами за продукти, послуги. Захмарним курсом інвалюти. Зростанням цін за комуналку тощо.

Яким чином вдасться облаштувати Донецьк? По-перше, мегаполіс уже не буде таким, як у довоєнні часи. Прогнози на майбутнє для міста-мільйонника плачевні. Експерти пророкують йому долю американського Детройта – у минулому заможного, перспективного міста, столиці світового машинобудування, куди тягнулись сотні тисяч американців. Економічна криза перетворила Детройт у мертве місто. Населення скоротилося більше, ніж удвічі. Занедбані приватні будинки. Порожні торгові й офісні центри. Ділова частина міста безлюдна і бездіяльна. Лише злочинність зашкалює. Проблема у тому, що місто залишили гроші. Заможні люди перебралися в інші місця й вивели з уже колишнього мегаполіса свій бізнес.

Із Донецька також пішов бізнес. Підприємства в нокауті - великі гроші вотчину Ахметова залишили. І Ахметов її залишив...

Тим часом військові експерти отримують все більше свідчень, що «ДНР» і «ЛНР», які хочуть захопити весь Донбас, під керівництвом Москви посилено готуються до подальшого ведення бойових дій. За повідомленням лідера «Інформаційного опору» Дмитра Тимчука, створюються централізовані склади озброєнь, боєприпасів, амуніції, палива, ремонтна база для техніки та озброєнь. З РФ прибувають фахівці з найрізноманітніших напрямів - від ремонту засобів зв'язку - до ведення радіоелектронної боротьби. Не з метою ж «мирного діалогу».

Посилюється і військова загроза з боку окупованого Криму, заявив радник президента Сергій Куніцин в ефірі «Шустер LIVE». За його словами, у кримських водосховищах залишилося води на півтора місяця. Керченська протока вже не дозволяє перевозити необхідні товари у повному обсязі, а незабаром замерзне. «Складається ситуація, що росіянам потрібно або нам Крим віддати, або Херсонську область до Каховки захопити, оскільки там шлюзи», - сказав Куніцин. До кордону з Херсонщиною, за його інформацією, стягнуте п'ятитисячне російське військо, десятки військових літаків і вертольотів. Тож Генштабу та іншим відомствам потрібно докласти максимум зусиль для посилення цього надважливого для України напрямку.

А ще РФ продовжує наступ на інформаційному фронті. Брехня, яку продукують російські ЗМІ, перетворила інформацію на страшну, вбивчу зброю. Вона руйнує свідомість. І за потужністю та небезпечністю є такою ж, як автомати чи танки. Україна повинна професійно оборонятися. Адже інформаційний фронт - це також передова.

Путін апробовує у нашій державі новий тип війни. Її називають «гібридною», нелінійною. Бо у ній немає чіткої межі між війною та миром. Не діють жодні домовленості. І ніхто не знає, коли і як вона закінчиться. Як зазначив у інтерв'ю «Радіо Свобода» британський журналіст, дослідник російського медіапростору Пітер Померанцев, «доки Путін живий, він буде воювати з Україною. Війна триватиме у різних формах, необов'язково за участю «зелених чоловічків» - це тільки одна з карт... Війна буде постійно».

У такій ситуації важлива роль лідера і діалог влади та народу. Стосовно останнього, то влада традиційно глуха й німа. Лідером, який міг би чесно й відкрито розмовляти з нацією, мав би стати президент. Приємно, що главі Української Держави аплодували стоячи у конгресі США. Якби Петро Порошенко пояснював нашому суспільству не пост-фактум, чому ухвалює непопулярні закони, якби розповів, чому на ключових посадах і досі керівники з сумнівною репутацією, чому Міноборони проводить незрозумілу, як на воєнний час, діяльність, то заслужив би овації і від своєї нації. Наразі ж, аби спонукати президента підтримувати діалог з українцями, у соціальній мережі стартував флешмоб «Порошенко, поговори зі мною». У найскладніші для країн моменти реальні лідери нації звертаються до народу, сказав ініціатор акції, засновник «Watcher.com.ua» Максим Савановський. Ми дізнаємось, для прикладу, про ті ж мінські домовленості завдяки коментарям політиків, західній пресі та через ЗМІ нашого ворога. А не від Президента України.

Ольга ЧОРНА.

Коли мобілізованих підприємців звільняють від подання податкової звітності?

За громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період не припиняється реєстрація підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців (частина третя статті 39 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»).

З 8 червня 2014 року набрав чинності Закон України від 20 травня 2014 року № 1275-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення оборонно-мобілізаційних питань під час проведення мобілізації» (далі – Закон № 1275). Згідно із Законом № 1275 тимчасово мобілізовані на військову службу підприємці і самозайняті особи звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) або єдиного податку, а також єдиного внеску (далі – ЄСВ) за себе на весь період такої служби.

Мобілізовані підприємці чи самозайняті особи, що використовують у своїй господарській діяльності працю найманих працівників, які продовжують працювати по найму під час мобілізації такого підприємця, зобов'язані уповноважити іншу особу на виплату заробітної плати або інших доходів найманим працівникам. У такому випадку обов'язок з нарахування та утримання ПДФО і ЄСВ з таких виплат на термін військової служби підприємця несе уповноважена особа.

Обов'язок зі сплати ПДФО та ЄСВ за найманих працівників повинен здійснити демобілізований підприємець чи самозайнята особа протягом 180 календарних днів з першого дня його демобілізації без нарахування штрафних та фінансових санкцій.

Для отримання зазначених пільг демобілізований підприємець чи самозайнята особа зобов'язані протягом 10 днів після демобілізації надати органу Міндоходів за місцем податкової реєстрації такі документи:

- заяву про надання пільги в довільній формі;

- копію військового квитка або копію іншого документа, виданого відповідним державним органом, із зазначенням даних про призов такої особи на військову службу під час мобілізації.

Крім того, Законом № 1275 внесено зміни до законодавчих актів, згідно з якими за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, зберігаються місце роботи, посада і компенсується із бюджету середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову, незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата таких компенсацій із бюджету в межах середнього заробітку проводиться за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Вказані вище норми Закону № 1275 застосовується з першого дня мобілізації і протягом всього періоду мобілізації відповідно до Указу Президента України від 17 березня 2014 року №303 «Про часткову мобілізацію».

Інформаційно-комунікаційний відділ Головного управління Міндоходів в області.

Чому тернополянам варто прагнути до європейського життя?

Україна зажди була частиною великої Європи - починаючи від княжих часів і закінчуючи сьогоденням, коли наша нація практично наодинці захищає країни Європейського союзу від поширення російської агресії. Ми зупинили чобіт агресора, хай і ціною життів найкращих синів нашої батьківщини. Але всі розуміють, що з Росією під керівництвом КГБіста Путіна справитися, сам-на-сам, дуже важко. Адже зараз агресія Москви загрожує безпеці всієї Європи. Розуміє це і Президент Петро Порошенко, який дотримав слова і вніс в Парламент закон, що дозволив Україні суттєво наблизитися до членства в Європейському Союзі.

Прийняття Закону щодо ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом стала тією точкою неповернення, яка вселила надію в українців на швидке завершення кровопролиття, на якісні реформи, які дозволять змінити життя кожного на краще, які дозволять жити по-новому.

Це не означає, що зміни ми відчуємо вже на наступний день, адже і від кожного з нас залежить, чи зможемо ми стати частиною європейської сім'ї. Але ми знаємо одне – є політична воля найвищого керівництва держави стати на шлях реформ та прагнути європейських стандартів життя.

Команда Петра Порошенка на місцях приймає участь в позачергових парламентських виборах, щоб стати опорою для Президента, допомогти прийняти необхідні закони і якнайшвидше впровадити реформи.

Що думають з цього приводу політики з тернопільського осередку партії «Блок Петра Порошенка:

Тарас ЮРИК, депутат Тернопільської міської ради: «Вже майже рік ми живемо в країні, де проливається кров, де плачуть матері, а дружини з дітьми чекають своїх чоловіків. Шлях до кращого життя, на жаль, ми повинні здобувати численними втратами справжніх патріотів, наших Героїв. Безмежна шана і пам'ять їм. Головне, що ці жертви не марні. Ми сьогодні прямуємо до кращого життя. Чому так прагнемо до ЄС? Відповідь проста. Безвізовий режим, можливість працевлаштування, наявність робочих місць, достойна заробітна плата, належне медичне обслуговування та відмінна освіта, чесні суди, справедливі правоохоронні органи. Можливість державі отримувати необхідні фінансові інвестиції, а малим та великим виробництвам - розширюватися. Тим паче, зважаючи на те, що європейські партнери пішли українцям назустріч і дозволи більше року торгувати з країнами ЄС без мит, а це означає, що наші виробники матимуть час адаптуватися і удосконалитися відповідно до нових умов. Роботи попереду ще багато: обрання проукраїнського парламенту, проведення надважливих реформ, зміна застарілої системи. Нам лише не варто задаватись, бо український народ заслуговує на життя по-новому».

Микола ЛЮШНЯК, підприємець, громадський активіст: Ратифікація угоди про Асоціацію з Європейським Союзом дала Україні три великі плюси. 1) Ми формалізували наш стратегічний європейський вибір та приналежність до європейської цивілізації. Документ ратифіковано у незмінному вигляді, попри тиск із боку Росії. 2) Наші європейські партнери пішли нам на зустріч і дозволили рік торгувати з країнами ЄС без мит. Ми виграли час для наших виробників для адаптації до нових умов. 3) Формальна поступка Росії щодо ЗВТ дозволила нам отримати мирну передишку у війні та надію на мир. Плюс ухваленої угоди: українські - виробники більше як на рік захищенні від прямої конкуренції з європейськими виробниками і мають час на перебудову виробництва. Петро Порошенко підписав угоду про асоціацію з Європейським Союзом протягом першого місяця перебування при владі і добився синхронної ратифікації цієї угоди за перші 100 днів. Це - цивілізаційний крок для України, яка повертається до Європи».

Олег БАРНА, учасник Майдану, доброволець у зоні АТО: «У своєму житті я працював, і вчителем, і сільським головою, тому можу оцінити, що таке життя у звичайному українському селі, де зараз мешкають майже 40% українців. Це щоденна тяжка праця, яка в часи існування комп'ютерів, мобільного зв'язку та Інтернету продовжує нагадувати первіснообщинний лад. Люди виживають з натурального господарства, а знайти високооплачувану роботу, особливо в соціальній сфері чи сфері обслуговування практично неможливо. І це ми не говоримо про інфраструктуру села: дороги, освітлення, дитячі садочки, забезпечення громадським транспортом тощо. Чи такого життя заслуговує український селянин? Селянин, який готовий годувати всю Європу, якщо він отримає сучасну техніку, дешеві кредити, гарантії від держави? І тут не варто розводити демагогію – всі бачать як живе середньостатистичне село в будь-якій європейській країні. Чи заслуговує наш селянин на таке життя? Звісно, що так. І перший, хто це розуміє – Президент Порошенко, який головною метою свого президентського терміну вважає набуття повноцінного членства в Європейському союзі. І закон, який прийнятий, перший, але дуже важливий крок до того, щоб вже найближчим часом українці змогли жити по-новому».

Юридичні консультації «Нашого ДНЯ»

Що краще: договір дарування чи заповіт?

Щоб зробити правильний вибір між договором дарування і заповітом, необхідно правильно розуміти, в чому полягають принципові відмінності, плюси і мінуси. На перший погляд, вони дуже схожі. В обох випадках до спадкоємців (правонаступників) переходить право власності. Але не все так просто, різниця досить суттєва:

1. Момент переходу права власності

У випадку із заповітом спадкоємець стає власником, тільки повністю пройшовши процедуру оформлення спадщини, яка включає в себе:

- відкриття спадщини (слід подати заяву про прийняття спадщини протягом 6 місяців починаючи з дня смерті спадкодавця);
- ведення спадкової справи і збір документів;
- реєстрацію права власності.

У разі дарування обдаровуваний стає повноправним власником вже при житті дарувальника.

2. Терміни оформлення

За наявності всіх необхідних документів договір дарування оформляється за день. Складається договір дарування, оплачується державне мито і в цей же день договір реєструється у відповідному державному реєстрі речових прав, про що вам надається витяг з Державного реєстру прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності.

3. Обов'язкові витрати

При оформленні договору дарування необхідно буде оплатити послуги експерта та нотаріуса, квитанції за видачу довідок про відсутність арешту та податкової застави. Пільги по оплаті за вище перераховані послуги відсутні. Крім цього, на обдарованого покладається обов'язок сплати державного мита, що становить 1 % ціни договору. У договорі дарування завжди вказується вартість подарованого майна. Саме з цієї вартості і нараховується мито.

У випадку з успадкуванням майна необхідно буде платити нотаріусу за посвідчення заповіту, оцінювачам за підготовку звіту про ринкову вартість майна, нотаріальний тариф за видачу свідоцтва про право на спадщину - оплату послуг «технічного та правового характеру» у самій нотаріальній конторі.

4. Можливість скасування

Заповіт надає значну свободу вибору для спадкодавця. Він може скласти один заповіт, а може й десять, підпризначити спадкоємців. Заповіт можна скласти на будь-яке майно (навіть те, якого немає у власності у спадкодавця на момент складання заповіту). Одночасно може діяти як один, так і декілька заповітів. Головне, щоб вони не суперечили один одному. Заповіт спадкодавець може змінити або скасувати у будь-який момент (що на практиці нерідко і робиться в останні роки життя).

Договір дарування скасувати практично неможливо, якщо немає надзвичайно вагомих обставин. Як, наприклад, недієздатність на момент вчинення правочину (складання договору). Договір дарування може бути також розірваний за згодою двох сторін.

5. Потенційна проблемність

Хоч при складанні заповіту законодавець надав спадкодавцеві значну свободу при виявленні своєї «останньої волі», слід пам'ятати про обов'язкову частку у спадщині, яка обмежує свободу заповіту. Право на обов'язкову частку мають спадкоємці першої черги (друге з подружжя, хто пережив спадкодавця, та/або діти) пенсійного віку, неповнолітні та інваліди незалежно від змісту заповіту. Таким чином, договір дарування є більш вигідною та безпечною для обдарованого, а заповіт - для спадкодавця.

Отже, якщо у вас виникають труднощі, ви не можете остаточно визначитись із вибором між заповітом і договором дарування, зверніться до Другої Тернопільської державної нотаріальної контори і ви отримаєте вичерпні відповіді на ваші запитання.

Юлія ВИСОЧАН, нотаріус.

СУМА СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ ПО ВАГІТНОСТІ ТА ПОЛОГАХ НЕ ПІДЛЯГАЄ ОПОДАТКУВАННЮ ВІЙСЬКОВИМ ЗБОРОМ

Згідно з статтею 14 Податкового кодексу України заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами є соціальною відпусткою, яка надається жінкам на підставі медичного висновку. Фінансування такої допомоги провадиться з коштів державного соціального страхування у формі матеріального забезпечення, яке компенсує втрату заробітної плати (доходу) за період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами.

Тобто, допомога по вагітності та пологах надається за той період, коли працівниця фактично знаходилась у соціальній відпустці по вагітності та пологах і не отримувала заробітної плати.

Враховуючи зазначене, сума соціальної допомоги по вагітності та пологам не підлягає оподаткуванню військовим збором.

Інформаційно-комунікаційний відділ Тернопільської об'єднаної ДПІ ГУ Міндоходів у Тернопільській області.

Посол Туркменістану в Україні зустрівся з учасниками Медіа-клубу

Про те, як розвивається Туркменістан та його відносини з іншими країнами, яких успіхів вдалося досягти та які залишаються проблеми, – розповів Надзвичайний і Повноважний посол Туркменістану в Україні Нурберди Аманмурадов журналістам і редакторам з усієї України, які взяли участь у засіданні Медіа-клубу «На власний погляд».

– Для нас уже стало традицією щорічно зустрічатися з журналістами, адже важливо не втрачати друзів та підтримувати зв'язки, – сказав пан Посол.

Він розповів журналістам про те, як розвивається економіка Туркменістану. Зокрема, ріст ВВП у країні перевищує 10%. Зміцнюються також міжнародні зв'язки. Налагоджується співпраця з Китаєм, Киргизстаном, Таджикистаном у енергетичному напрямку, розвивається видобуток природного газу, що дає змогу створювати нові робочі місця.

Успіхи є і в розвитку інфраструктури. Так, збудовано два мости через річку Амудар'я. А також робляться значні кроки в розвитку туризму.

Відносини між Туркменістаном та Україною залишаються стабільними. Останні кілька років товарообіг між країнами є сталим.

– Українські делегації, незважаючи на ситуацію в країні, беруть участь у різних заходах, що проходять у Туркменістані. Це не може нас не радувати, – сказав пан Посол.

За його словами, серед питань, які потребують вирішення, – транспортне сполучення між країнами, зокрема, для перельоту студентів на навчання. Адже в Україні нині навчається 14 тис. студентів з Туркменістану.

Надзвичайний і Повноважний посол Туркменістану в Україні Нурберди Аманмурадов та керівник Українського журналістського фонду Людмила Ольховська

Тернопільські правоохоронці потребують допомоги

Близько чотирьохсот правоохоронців Тернопільщини уже побували в зоні АТО.

На сьогодні службу на Сході нашої держави несе майже 200 міліціонерів. Вони забезпечують правопорядок, супроводжують автоколони, охороняють блок-пости. Частина хлопців проходять службу в уже звільнених містах, але є й такі, які перебувають в районі ведення бойових дій.

- Ми постійно проводимо ротацію серед співробітників, які перебувають у зоні АТО, щоб вони мали змогу відпочити трішки дома та відновити сили, – зазначив начальник обласної міліції Василь Облещук. – Дякувати Богу, втрат серед наших правоохоронців немає. Ми сподіваємося і віримо, що наші хлопці повернуться додому з перемогою, живі та неушкоджені.

Аби забезпечити наших міліціонерів всім необхідним, об'єднують свої зусилля підприємці, меценати, самі правоохоронці, а також волонтери та прості громадяни. Вони допомагають коштами, приносять одяг та харчі.

- Аби одягнути одного військового потрібно близько 8-10 тисяч гривень, - каже Василь Облещук. – Наразі гостро постає питання щодо забезпечення бійців теплим одягом та взуттям, а також обігріваючими приладами. Чимало грошей потрібно і для забезпечення паливно-мастильними матеріалами. На сьогодні міністерство внутрішніх справ на пальне виділяє надзвичайно мало коштів.

П'ятого жовтня відбудеться чергова ротація правоохоронців. Близько 150 хлопців поїдуть на Схід нашої держави захищати мир та спокій. Керівництво обласної міліції звертається до усіх небайдужих долучитися до того, аби наші бійці поїхали виконувати, покладені на них завдання, у повній бойовій готовності.

Сьогодні правоохоронцям, які несуть службу в зоні АТО, потрібні: різноманітні крупи в герметичних упаковках, макаронні вироби, м'ясні консерви, консервовані каші, цукор, борошно, теплі спальні мішки, термобілизна та шкарпетки, ковдри.

Допомогти тернопільським правоохоронцям можна, перерахувавши кошти на рахунок ТОБФ «Правопорядок» ід. код-26024950. Поточний рахунок: 26007060726896 ТФ ПАТ «Приватбанк», МФО-338783. Призначення платежу: благодійний внесок без ПДВ.

«Мінування» органів влади триває

У Тернополі знову евакуйовували чиновників ОДА. За два тижні це вже друге фальшиве повідомлення про можливий теракт в адмінбудівлі.

У понеділок, 22 вересня, невідомий телефоном повідомив про замінування облдержадміністрації. На місці події працювали всі екстрені служби Тернополя. Проте, під час огляду приміщень вибухових речовин і пристроїв не виявили.

За словами заступника начальника обласної міліції Руслана Балика, правоохоронці встановлюють особу, від якої надійшов дзвінок. Уже відомо, що телефонували, як і в попередній раз, із Луганської області.

– В Україні протягом останнього періоду зафіксували 700 повідомлень про замінування будівель. Жодне із них не підтвердилось. Це роблять для того, щоб відволікти від роботи працівників державних установ, у першу чергу представників правоохоронних органів. Ворожі сили у такий спосіб відпрацьовують методи диверсійної роботи, – вважає голова облдержадміністрації Олег Сиротюк.

Водночас, мешканців області закликають проявляти пильність та повідомляти в органи міліції та СБУ про підозрілих осіб.

Жителі Тернопільщини продовжують ремонтувати бойові машини, щоб допомогти українським захисникам. Місцеві підприємці готують до відправлення на Схід три БРДМ-и. Відновлену техніку вже чекають бійці батальйону патрульної служби міліції «Тернопіль».

Підприємці самотужки відновлюють техніку для АТО

Усі три дозорні машини – ще 1991 року. За весь цей час їх жодного разу не використовували й не проводили технічне обстеження.

– У нас є ремонтна база. Ми оглянули машини й одну з них вдалося запустити. Дві інших на базу привезли на причепах. Наразі відремонтували вже другий БРДМ, запустили мотор і машина практично також на ходу, – розповідає підприємець Олександр Льотковський.

Зробити добру справу чоловік вирішив після того, як дізнався від волонтерів, що в гаражах міліції стоять неробочі БРДМ-и. З ремонтом військової техніки допомагають інші тернопільські підприємці, а щоб бійцям було комфортніше, місцева фабрика меблів вже обшила сидіння для машин.

Спершу чоловік з товаришами планували з трьох зробити дві повноцінні машини, та з'ясувалося, що немає багатьох деталей.

Знайти потрібні деталі можна лише на військових або ремонтно-відновлювальних заводах.

– Поки робочий один БРДМ і чекаємо на запчастини до другого. Якщо отримаємо їх, то відремонтуємо машину буквально за день, – каже Олександр Льотковський.

Бойові машини на місці випробують і перевірять, після цього почнуть прилаштовувати зброю. Якщо все працюватиме – одразу відправлять на Схід.

На Теребовлянщині молодик влаштував стрілянину по людях

Ледь не закінчилося трагедією святкування в селі Іванівка Теребовлянського району. 24-річний житель обласного центру приїхав погостювати у товариша, а потрапив у кримінальні пригоди.

Тернополянин із другом посиділи за столом, випили й подалися гуляти селом. Потрапили і до місцевого будинку культури на танці. Там знову випили по чарчині.

У клубі між тернополянином і місцевими парубками зав'язався конфлікт. Ситуація швидко загострилась. Аби довести свою правоту, тернополянин застосував травматичну зброю.

– Молодик вистрілив, не цілячись. Кулі потрапили кому в обличчя, а кому в ногу. Відтак свято для декількох жителів Іванівки закінчилося у лікарні, – зазначили у міліції.

Стрілку довелося завершити вечір у райвідділі міліції, даючи пояснення. Порушник нестиме відповідальність за хуліганство.

За термос – 5 тисяч євро

Під виглядом контейнера з радіоактивним цезієм тернополянин намагався продати звичайний харчовий термос. Свій товар чоловік оцінив у 5 тисяч євро.

– Тернополянин дізнався в інтернеті інформацію про радіоактивний елемент цезій, – розповіли у прокуратурі області. – Прочитавши, яка його ринкова вартість, вирішив «підробити» цей хімічний елемент та продати знайомому іноземцю.

Отримавши підтвердження від покупця про намір придбати «товар», зловмисник взяв звичайний харчовий термос циліндричної форми та пофарбував його у сріблястий колір. За допомогою комп'ютера й кольорового принтера він виготовив наліпку з умовним позначенням радіоактивних речовин та наклеїв її на бік термоса.

У підроблений контейнер чоловік помістив у нього контрольний елемент від дозиметра вагою 2 грами. А за своє творіння запросив 5 тисяч євро.

Правоохоронці затримали тернополянина у момент передачі «цезія» покупцю. За цим фактом прокуратура скерувала до суду обвинувальний акт за двома статтями Кримінального кодексу – готування до злочину та шахрайство.

Тернопільський міськрайонний суд призначив аферисту два роки обмеження волі.

«Хрест – сила, яка змінила світ»

На священній відправі в день празника Воздвиження чесного і животворящого Хреста Господнього Свята Церква урочисто виносить Хрест на середину храму.

Церква бажає цим оживити перед нами дивну й священну голгофську подію, коли вперше було піднесено той Хрест, на якому «Христос, Цар слави, руки свої простягнув». По-друге, Свята Церква хоче нагадати нам радісно-сумну подію знайдення чесного й побожно шанованого дерева Хреста Господнього. Воно, як відомо, після страждання на ньому Сина Божого триста років залишалося в темних надрах землі.

У цей празник Церква закликає вірних дітей своїх побожно поклонятися чесному і животворящому Хресту Сина Божого. Хрест колись був знаряддям ганебної страти, а тепер він для нас, християн, є найвеличнішою святинею, нашою славою, нашою духовною зброєю спасенного миру і перемоги над гріхом.

Хрест для побожних християн – найбільша, найвища і єдина в світі духовна сила, яка й тепер покоряє та осіняє віруючі душі. Від часу першого грішника, наверненого хрестом, від часу розбійника, який розкаявся, вмираючи на хресті, полічіть спасені Христом душі, втішені ним розбиті серця, полегшені ним страждання!

Хрест – наймогутніша для віруючих у Розп'ятого на ньому духовна сила. Апостол Павло знав це з власного досвіду. Хрест покорив його горду, невгамовну й завзяту душу, перетворивши гнобителя, фарисея Савла у великого апостола Павла. Хрест не тільки переміг його, але й став найголовнішою зброєю перемоги слова Божого в руках апостола. В посланні до Колоссян він охоче, величною мовою згадував про всіх великих світу цього, приведених у покорі до підніжжя Хреста.

Хрест дійсно був силою, яка змінила світ. Сяйво хреста проникло у найпохмурішу глибінь язичества, в найсумніші закутки стародавнього суспільства і вивело звідти тисячі просвітлених, оновлених душ. Вони мужньо вмирали за істину, за Божу правду, прощення і надію на безсмертя.

Велич Хреста Христового не виразити словом людським. Апостол Павло пише, що його найбільша надія, найвищий обов'язок, справа, на яку послав його Бог у світ, - полягає в тому, щоб, відкриваючи людям безмірну любов Христову, навчити їх дивитися на Хрест Господній і намагатися збагнути ширину і довжину його, глибину і висоту (Єфес.3.18-19).

Хрест Сина Божого широкий, як світ, бо Христос умер за весь світ, як написано: «Він є умилостивлення за гріхи наші, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу» (1 Ів.2.2).

Який довгий Хрест Господній? Такий, що продовжиться на всі віки, поки залишиться на світі хоч один грішник, якого можна спасти.

Який високий Хрест Спасителя? Такий же, як небо, бо коли Христос був розп'ятий на Хресті, небо зійшло на землю, а земля піднялася до неба.

Та коли Господній Хрест висотою сягає небес, то глибиною він сходить до пекла, до найтяжчого грішника в найглибшій ямі гріха, в яку б він не потрапив, - бо Христос зійшов до пекла і проповідував духам у темниці (1 Петр.3.19).

Тому в день празника Воздвиження чесного і животворящого Хреста Господнього схилімося до землі перед Хрестом Сина Божого і зворушеним серцем промовляймо до Господа: Спасителю наш! Безмежна й вічна Любове! Слава Твоєму Хресту, слава Твоєму довготерпінню, слава страстям Твоїм, Господи!

о. Богдан ЗІНЧЕНКО, член Національної спілки журналістів України.

На Тернопільщині учасники АТО та їх рідні молилися за мир в Україні

У їх вихідних на Тернопільщину з'їхалися тисячі військових, аби помолитися за мир в Україні. У Зарваниці відбулося VI Всеукраїнське військове паломництво. Поклонитися чудотворній іконі Богородиці прибули армійці, нацгвардійці, міліціонери і рятувальники. Участь у прощі взяли близько 900 учасників – військовослужбовці, члени їхніх родин, а також волонтери та миряни. Серед прочан у погонах було чимало тих, хто побував у зоні АТО.

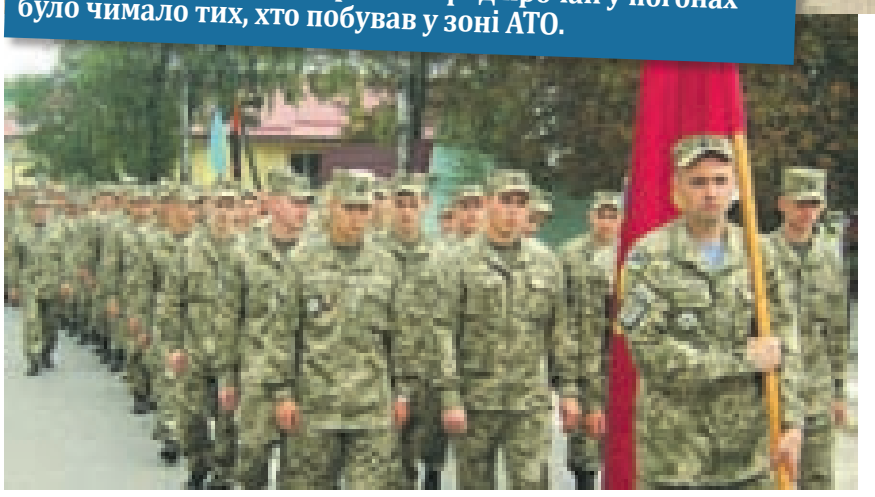

Паломництво розпочалося молебнем до Пресвятої Богородиці. Потім всі учасники взяли участь у Хресній дорозі. Кожен капелан проповідував під час однієї з 14 стацій, а військовослужбовці по черзі несли дорогою дерев'яний хрест.

– Наші військові стали на оборони найважливіших, людських цінностей, – каже військовий капелан о. Андрій Зелінський. – Стали в обороні, власне, самого життя і тому потребують в першу чергу нашої молитовної підтримки.

Увечері першого дня паломництва всі помолилися на Архиєрейській Божественній Літургії за загиблих військовослужбовців та правоохоронців, після чого відбулася поминальна хода зі свічками. Відтак розпочалися нічні чування.

Серед прочан у погонах багато тих, хто повернувся з фронту. Павло декілька місяців воював на Донбасі. Нині приїхав до Зарваниці. Каже, буде попросити Всевишнього перш за все, аби вберіг бойових товаришів, які залишилися на передовій.

– Буду молитися за хлопців, які там лишилися, за друзів, які загинули, – розповідає солдат 24-тої механізованої бригади Павло Ригайло. – На майбутнє також хочу помолитися, попросити Бога, щоб воно все швидше закінчилося і щоб наші хлопці, які є там, вернулися додому живі-здорові. І за нашу Україну, щоб вона залишилася єдиною.

Пан Михайло просить Бога за мир. На війні чоловік вже не вперше. За радянських часів воював в Афганістані. Сьогодні ж доводиться боронити рідну землю. Через тиждень відпустка закінчується і пан Михайло повертається на передову.

– Приїхав попросити в Зарваниці здоров'я для наших воїнів, які зараз поранені, – розповідає старшина роти батальйону «Тернопіль», афганець Михайло. – Тих, що лежать в лікарнях у Львові, в Тернополі, в Києві, в Харкові... Помолитися за їхнє здоров'я, щоб вони всі одужали.

Поклонитися чудотворній іконі Матері Божої з'їхалися бійці з усієї України. Тут є солдати і з Черкас, і з Одеси, з Харкова і Києва, а ще практично уся Західна Україна. Просити Всевишнього миру та захисту прийшли і родичі бійців. Син пані Марини військовий льотчик. Зараз він служить в зоні АТО.

– Я дуже прошу Господа Бога, Божу Матір, аби вони заступилися за наших хлопців, за мого сина – каже Марина Тепленко. – Щоб їм вистачило сил відстояти нашу Україну, нашу незалежність і нашу єдність.

Завершилося паломництво наступного дня Архиєрейською Божественною Літургією.

– Кожен, хто молиться, стає учасником Божого миру, – зазначив під час проповіді владика Михайло Колтун. – У часи протистояння не забуваймо про особисту відповідальність за тих, хто на передовій, та про тих, які в тилу. Молімося про навернення ворогів, бо і вони потребують навернення й спасіння.

Цьогорічна проща військовиків проходила під гаслом «Мир даю вам». Попри різні потреби, усі просили у Бога миру для України. У святому місці силовики провели лише два дні. Після цього «Блаженні миротворці», як їх називають священики, повертаються у свої частини охороняти мир у державі.

Притча

ОСТРІВ

Після страшної бурі на морі вцілілий бідолаха, учепившись за рештки свого човна, добрався до маленького безлюдного острівка. Острівець той майже суцільно вкривали непривітні гострі скелі. Бідака став гаряче просити Бога, аби його порятував. Кожного дня він вдивлявся, чи десь там, з-за горизонту, не з'явиться допомога, проте ніхто з нею не поспішав. Коли минуло так кілька днів, він почав потроху облаштовуватися. Доклавши чимало зусиль, виготовив знаряддя для обробітку землі, а також для полювання. У поті чола розклав вогнище, збудував курінь і сховок на випадок бурі.

Спливали місяці. Бідолаха невпинно молився, проте жодне судно не з'являлося на видноколі. Котрогось дня вітер несподівано подув на вогнище і полум'я підпалило курінь. В одну мить усе спалахнуло. У небо піднялись хмари густого диму. Багатомісячна праця обернулася у невеличку купку попелу. Бідолаха намагався бодай щось урятувати, та врешті впав на землю і залився слізьми: "Господи, чому? Чому це сталося?"

Через кілька годин до острова наблизився великий корабель. Рятівники на шлюпці підпливли, аби забрати бідолаху. "Як ви довідалися, що я є тут?" – ще не ймучи віри, спитав він. "Ми побачили димовий сигнал", - відповіли йому.

Отож, часто наші нинішні труднощі – наче сигнали, що заповідають майбутнє щастя. Бог прибуде, щоб врятувати.

Україна

Неадекватне Міноборони

Міністерство оборони досі не освоїло 18 мільярдів гривень, виділених Кабміном на озброєння Української армії. Про це в ефірі «5 каналу» заявив міністр юстиції Павло Петренко. «Надання зброї, технічної підтримки передбачає, що українська сторона має бути інституційно готовою для цього. Питань до нашого Міністерства оборони і Генштабу дуже багато. Тому що на сьогодні вони, на жаль, не можуть освоїти 18 мільярдів гривень, які виділив уряд для того, щоб купити зброю, яка є в України», - сказав Петренко. І зазначив: питання до Міноборони виникають не лише в Україні, а й у західних партнерів.

Забезпеченими усім необхідним вважає себе відсоток українців

Трохи більше половини українців характеризують своє матеріальне забезпечення як середнє і тільки один відсоток вважають, що вони забезпечені усім необхідним. Про це свідчать дані соцопитування Інститутом соціології НАНУ. «Оцінюючи матеріальне становище своїх сімей, більше половини - 52,3 відсотка українців відповіли, що воно є середнім. Повністю забезпеченими свої сім'ї усім необхідним вважає не більше одного відсотка співвітчизників. Збіднілими свої родини вважають більше шести відсотків населення, бідними - 40,1 відсотка», - розповіла фахівець Інститутом соціології Віталіна Буткалюк.

До парламенту йдуть 55 спадкоємців режиму Януковича

До Верховної Ради балотуватимуться щонайменше 55 чинних нардепів, які голосували за так звані «диктаторські» закони 16 січня 2014 року. Такі дані оприлюднив рух «Чесно». Від Компартії беруть участь у виборах таких 12 депутатів. У списках «Сильної України» - дев'ятеро. У 206-у виборчому окрузі від Блоку Петра Порошенка висуватиметься Владислав Атрошенко, який, за даними офіційного сайту ВР, також голосував сумнозвісний законопроект Колісниченка-Олійника. Самовисуванцями намагаються потрапити до Ради екс-регіонали Грушевський, Богуслаєв, Ківалов, Писаренко, Святош та інші. Також рух «Чесно» виявив щонайменше 78 кандидатів (47 від партій і 31 самовисуванця), які є фігурантами антикорупційних розслідувань.

Через чиї накази бійці опиняються у «котлах»?

Вище командування антитерористичної операції віддає команди, у результаті яких бійці опиняються в оточенні. «Командування АТО дає наказ стояти на місці, ми стоїмо три дні й після цього виявляється, що ми у котлі», - розповів «Подробицям тижня» Тарас Константчук, командир 1-ї роти батальйону «Донбас». І наголосив: часто командування просто не знає, які накази віддавати й не діє. «Воювати з командуванням, яке не знає, які команди віддавати, просто неможливо. Вся війна тримається на рядовому складі, на героїзмі... Часто бувають злочинні накази», - зізнався боєць. Командири батальйонів не можуть відмовитися від виконання наказів і стають заручниками ситуації, - зазначив Константчук.

ДАІ позбавлять права реєструвати авто і видавати права

ДАІ мають намір позбавити функції реєстрації транспорту та видачі водійських прав. Про це йдеться у презентації концепції реформи МВС, яку представив головний міліціонер України Арсен Аваков на своїй сторінці у «Facebook». Як наголошується, функції ДАІ та патрульної служби з охорони громадського порядку і безпеки дорожнього руху будуть об'єднані. «ДАІ позбавиться функції реєстрації транспорту, видачі водійських посвідчень, і здійснюватиме лише патрулювання національних автострад», - йдеться у концепції. Також впроваджуватимуть різноманітні технічні засоби контролю за дорожнім рухом, що унеможливить корупційну складову у діяльності ДАІ.

Заможні мають у 40 разів більше доходів, ніж бідні

На сьогодні доходи забезпеченої верстви населення в Україні переважають над доходами незабезпечених у 40 разів, повідомив соціолог, провідний науковий співробітник Інституту соціології НАНУ Анатолій Арсеєнко. «Соціальна структура суспільства в Україні майже зламана. Якщо у 1990-і роки співвідношення доходів багатих до бідних складало 5 до 1, то за останніми даними, вже у XXI столітті це співвідношення становить 40 до 1. Тобто, ті, хто «нагорі», стали багатшими за «низи» у 40 разів. Прагнення людини до соціальної справедливості є передумовою для соціальних вибухів», - сказав Арсеєнко.

НБУ обмежив продаж валюти

Нацбанк обмежив продаж валюти в одні руки сумою у 3 тисячі гривень на добу. Про це повідомили у відомстві. Такий крок зумовлений посиленням напруги на готівковому сегменті валютного ринку. Норми набрали чинності 23 вересня. Як відомо, інвалюта шалено зростає у ціні. На думку Віталія Кравчука, старшого дослідника Інституту економічних досліджень, такий високий курс є індикатором нестабільної ситуації в Україні. У східних регіонах зосереджено багато підприємств, які значну частку своєї продукції імпортують в інші держави. Але зараз через війну підприємства працюють із перебоями, а отже, й продають за кордон менше продукції. Через зниження експорту зменшуються надходження до держбюджету й притік інвалюти у вітчизняну економіку. Скорочення видобутку вугілля теж суттєво б'є по нашій економіці, бо потрібно шукати кошти для купівлі палива за кордоном. Впливають на курсоутворення й валютні спекуляції та психологічний чинник. До спекуляцій вдається і Нацбанк. За НБУ помітили, що він використовує різний підхід до банків. Комусь може продати долари за 14 гривень, комусь - за 12.

Сепаратисти можуть пролізти у Раду

У Комітеті виборців України побоюються, що на позачергових парламентських виборах в округах на Донбасі депутатами можуть бути обрані представники сепаратистів. Про це заявила заступник керівника КВУ Наталя Лінник. «Вони ставлять за мету провести вибори на декількох дільницях і в такий спосіб обиратися до Верховної Ради», - заявила Лінник. І наголосила, що, за даними регіонального відділення КВУ, «у «ЛНР» не робили жодних заяв стосовно того, що вони не будуть проводити вибори». Також, за даними КВУ, у деяких окружних комісіях зараз міняють членів від Партії регіонів на представників «ЛНР». У КВУ допускають, що в таких округах вибори «будуть імітовані».

Світ

Німці бояться нової світової війни

На тлі збройних конфліктів в Україні та на Близькому Сході у мешканців Німеччини посилився страх перед війною. Про це свідчить опитування, проведене Інститутом соціологічних досліджень в Алленсбаху. Як повідомила газета «Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung», ймовірність нової світової війни не виключають 26 відсотків німців. А 42 відсотки опитаних вважають, що ніхто у світі не наважиться розпочати новий глобальний конфлікт. Цікаво, що у можливість воєнної загрози молоді люди в Німеччині вірять більше, ніж покоління їхніх бабусь і дідусів, яке частково застало Другу світову у свідомому віці.

Путінська пропаганда обійшлася РФ у $9 мільярдів

Президент РФ Путін вважає пропаганду важливою зброєю у боротьбі зі світом, заявив американський конгресмен Ден Майк. Про це повідомляє «Радіо Свобода». «У мене є інформація про те, що Володимир Путін витратив на пропаганду понад 9 мільярдів доларів», - зазначив він. На думку конгресмена, російський президент бачить ворогів не лише в Україні, а й в усьому західному світі. Водночас єврокомісар з питань розширення та політики сусідства Штефан Фюле закликав журналістів боротися з антиукраїнською пропагандою як в Україні, так і в Європі. Антиукраїнські зрежисовані «акції протесту» у різних країнах Європи під гаслами «Україна проводить геноцид на Донбасі» спеціально організовані самими російськими ЗМІ, або на їхнє замовлення. Як заявив заступник держсекретаря США з питань громадської дипломатії та зв'язків з громадськістю Річард Стенгл, США буде більш жорстко проводити інформаційну політику проти пропаганди РФ.

Кожен дев'ятий землянин страждає від голоду

Кожен дев'ятий житель планети страждає від голоду, йдеться у доповіді ООН «Стан справ з продовольчою безпекою в світі» (SOFI 2014). Автори дослідження підтвердили позитивну тенденцію щодо зниження числа голодуючих у світі - більш, ніж на 100 мільйонів за останнє десятиліття. Однак, незважаючи на значний загальний прогрес, у деяких регіонах є чимало голодуючих. Наприклад, в Африці, на південь від Сахари, кожна четверта людина хронічно недоїдає. В Азії, а це - найбільш густонаселений регіон світу, проживає більшість голодуючих - 526 мільйонів осіб.

Заради дизайнерського взуття американки ріжуть свої стопи

У США до пластичних хірургів все частіше звертаються жінки, бажаючі змінити форму стоп. Вони зважуються на операції заради модельних туфель. Як відомо, у жіночому гардеробі найдорожчими повинні бути сумка і взуття. Однак модельне взуття не призначене для повсякденного використання - ноги швидко втомлюються. А через особливості будови стоп не кожна жінка відчуває себе комфортно в елегантній парі. Саме тому власниці розкішних взувачок змушені вдаватися до пластичної хірургії. Опитавши лікарів, кореспонденти «New York Times» склали список найпоширеніших операцій на стопах. Найчастіше американки просять скоротити або подовжити пальці ніг, збільшити скупчення жирової тканини на подушечках пальців, зробити стопи більш вузькими, ампутувати мізинці.

Не всі супербагатії мають дипломи про вищу освіту

Число мільярдерів у світі за рік збільшилося на 155 осіб і сягнуло 2,325 тисячі, пише «Financial Times». Найзначніше зростання кількості багатіїв зафіксовано в Азії, де статки 52 громадян перевищили $1 млрд, зокрема у Китаї. Сукупні статки всіх мільярдерів за рік підскочили на 12 відсотків - до $7,3 трильйона. Найбільше число громадян, чий капітал оцінюється у $1 млрд. і більше, проживає у США - 571. Далі розташувалися Китай - 190, Великобританія - 130 і Німеччина - 123. Серед міст найбільшою популярністю у надбагатих людей користуються Нью-Йорк - 103 мільярдери, Москва - 85, Гонконг - 82, Лондон - 72 і Пекін - 37. Дослідники відзначають, що 81 відсоток мільярдерів у світі заробили більшу частину свого капіталу самі, а не успадкували ці кошти від батьків. До слова, третя частина мільярдерів не мають вищої освіти.

У Данії бомжів оснастили GPS

У данському місті Оденсе міська влада оснастила місцевих бездомних GPS-приладами, повідомляє «The Local». Бомжі допоможуть чиновникам оптимізувати міську інфраструктуру - моніторинг їхніх переміщень покаже, де краще встановлювати лавки та різні укриття від негоди. Як розповів член міської ради Том Роддінг, адміністрація хоче знати більше про переміщення «тих громадян, які цілими днями просто сидять на лавці і п'ють пиво», щоб зрозуміти їхні маршрути і правильно розташувати необхідні для них предмети інфраструктури. За словами Роддінга, ще жодне місто у світі не проводило подібного дослідження. Однак GPS-прилади вже успішно використовують для спостереження за переміщеннями людей, котрі страждають деменцією (набуте слабоумство, стійке зниження пізнавальної діяльності).

Косметика може стати причиною ожиріння

Хімічні речовини під назвою «фталати», які широко застосовують у виробництві косметики, провокують збільшення ваги. Про це свідчать дослідження шведських дерматологів, повідомляють іноземні ЗМІ. На думку вчених, такий ефект пов'язаний з тим, що у чоловіків фталати впливають на тестостерон, який бере участь у контролі ваги, а у жінок викликають порушення гормонального балансу. В останні роки зростає число доказів того, що фталати чинять негативний вплив на гормональний баланс, сприяють відкладенню жирів і підвищують стійкість до інсуліну. Косметика, в якій присутні фталати навіть у дуже малих кількостях, вдвічі підвищує ризик розвитку діабету. Найбільш небезпечними є продукти, що безпосередньо контактують з тілом: креми для засмаги, креми для обличчя, парфуми тощо.

Підготувала Ольга ЧОРНА.

Сімейне гніздечко

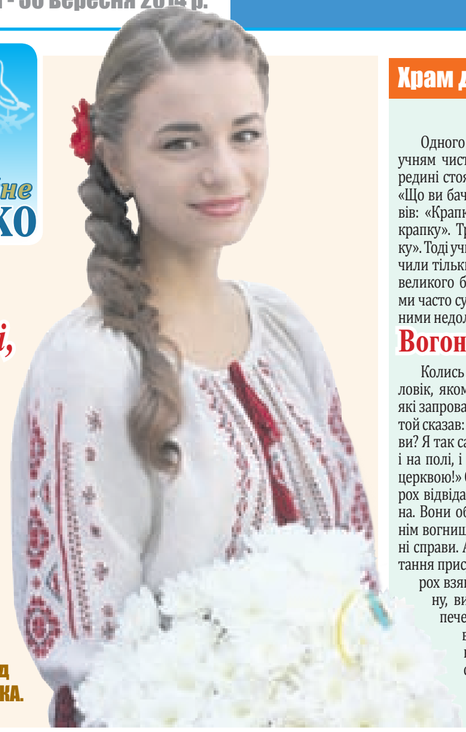

Хризантеми,
як зустріч осені,
Трохи ранньої -
не дощової.
Пізні квіти,
до рук
так і просяться,
Щоб дожить
до весни нової.

Фотоетюд Івана ПШОНЯКА.

Храм душі

Крапка

Одного разу учитель показав учням чистий аркуш паперу, де в середині стояла чорна крапка і запитав: «Що ви бачите?» Перший учень відповів: «Крапку». Другий сказав: «Чорну крапку». Третій: «Жирну чорну крапку». Тоді учитель відповів: «Ви всі побачили тільки крапку, і ніхто не помітив великого білого листа!» Ось так само ми часто судимо про людину за її дрібними недоліками.

Вогонь

Колись давно в одному селі жив чоловік, якому не подобалися порядки, які запровадив парох в церкві. Чоловік той сказав: «Нащо мені ходити до церкви? Я так само можу молитися і вдома, і на полі, і в саду. Природа стане мені церквою!» Одного зимового вечора парох відвідав збунтованого парафіянина. Вони обидва сиділи перед домашнім вогнищем, розмовляючи про дрібні справи. Але ніхто не порушував питання присутності в церкві. Згодом парох взяв щипці із стояка біля каміну, витягнув з вогню один розпечений вуглик і відкинув його в бік. Обидвоє дивилися, як вуглик швидко згасав і застигав у попелисто-сивий камінчик. Тим часом вугілля в каміні горіло яскравим полум'ям. Парох мовчав. А чоловік обернувся до нього і сказав: «Наступної неділі я буду в церкві...»

Потріскана амфора

Селянин щоденно привозив до села воду із джерела в двох пузатих амфорах, прикріплених на спині осла, що крокував поруч з ним.

Одна амфора була стара й уся в тріщинах, під час мандрівки з неї постійно витікала вода. Друга – нова, без ушкоджень, утримувала воду до краплини. Стара потріскана амфора почувалась бідною й непотрібною. Нова ж ніколи не оминала нагоди, щоб підкреслити свою досконалість: «Я не втрачаю ні краплини води».

Одного ранку стара амфора звірилася власникові:

- Я знаю про свої недоліки. Через мене йде намарне твій час, праця й гроші. Коли доходимо до села, я вже наполовину порожня. Вибач мені мою недосконалість і мої рани.

Наступного дня в час мандрівки власник звернувся до потрісканої амфори, мовлячи:

- Поглянь на узбіччя. Яка краса, яке розмаїття квітів! Вони розквітли завдяки тобі! Я купив насіння і засіяв його вздовж шляху. Ти ж, не здогадуючись про це, поливаєш його кожного дня.

Кожен із нас має свої рани і свої вади. Але якщо довіримося Богові, Він через нашу недосконалість може вчинити диво.

Невигадана історія

«І хата твоя така тепла, затишна...»

Давно, коли Люба ще була маленькою, вона запитала маму, що таке щастя.

«Щастя, доню, коли здається, що в тебе раптом виростають крила і тобі хочеться піднятися у височінь, щоб обійняти весь світ», - мовила мама. Здається, подібне відчуття оволоділо Любою, коли Віктор запропонував їй одружитися. Дарма, що подруги з курсу запевняли: йому, великому начальнику, вона – не пара.

Легкою пір'їнкою бігла дівчина з автобуса додому, щоб поділитися новиною з мамою. Як завше, застала у них тітку Валентину, їхню сусідку, котра давно стала для них своєю.

Тож радістю поділилася з обома...

Люба аж світилася від щастя і ніяк не могла зрозуміти, чому на обличчі мами вималювалася гірка складка. «Навіщо поспішати, Любо? Ти ще така юна! І взагалі, як ти приведеш таке панство у нашу вбогу оселю? Сама ж казала, що у місті в них – великий особняк. Спершу закінчити навчання слід. Коли на роботу влаштуєшся, будемо відкладати кошти, щоб хату поправити. Не в силі я одна», - мовила матір. «Христе, заспокойся. Щось придумаємо», - тітка Валентина була на боці Люби.

Матір не спала всю ніч. Люба чула із сусідньої кімнати її невтішне схлипування.

Вчорашня казка, що мелодією забриніла у дівочому серці, перелилася у гірку тугу: мабуть, мама права, усі кошти йдуть на її навчання. І вони з Віктором справді різного соціального рівня.

Зранку, на порозі, з'явилася тітка Валя. Загадково усміхнулася: «Клич, Любо, старостів до мого дому. Хай думають, що він – ваш. Тут головне – перше враження. А коли усі правду дізнаються – пізно буде: свекор зі свекрухою встигнуть тебе полюбити, потім – дитинка народиться, тож простять тобі».

Дім у Валентини – новий, просторий. Її чоловік із сином багато років на заробітках, то ця краса виросла швидко, як у казці. Біля дому – візерункова брама, розкішний сад. Валентині довго доводилося переконувати Христю, аби та погодилася на таку пропозицію. «Давно овдовіла, проте і доньку навчає, і маєток такий надбала», - перешіптувалися свати на заручинах. Валентина, котра ніби-то у гості була запрошена, розуміюче підморгувала Христі: «Бач, а ти так хвилювалася!» Та Христя, як і Люба, бажали, аби чим швидше закінчилася ця гостина, що тяжіла їм, наче панцир. Вони уже шкодували, що погодилися на ідею сусідки.

Як і домовилися, весілля святкували у міському ресторані. З гостей від молодої були лише дружки і Христя з Валентиною, адже близької родини у них не було. Христя, спродавши худобу, щедро обдаровувала наречених. Стала підгодовувати для них молодняк.

Закінчивши училище, Люба пішла у декретну відпустку. З появою малого Матвійка у їхній сім'ї з'явилися приємні клопоти. Дідусь із бабусею з рук не спускали онука.

«Навіщо матері одній такий великий дім? Могла б продати його. І за отримані кошти купити у нашому місті однокімнатну квартиру. Ще б пристойна решта зосталася», - якось почала розмову свекруха. Люба завмерла. Швидко перевела розмову на інше.

Вона чудово розуміла, що шила в мішку – не сховаєш, і правда, рано чи пізно, відкриється. Уже сама хотіла зізнатися, та щоразу думала – не нині, хай іншим разом...

День, якого Люба так боялася, таки настав. Якось Віктор зауважив, що Христі важко до них їздити, то, може б, поїхали до села, адже він був там іще на заручинах. Заодно і про продаж хати поговорять.

Люба розплакалася: «Нема що продавати мамі. Усе тітка Валя придумала...»

Її сповідь неабияк розлютила свекруху: «Обдурити нас хотіли? Я відразу розпізнала, що не нашої ти верстви, невісточко! Усе ясно – до міста захотіла! Тому й вийшла заміж на дванадцять років старшого за себе! Безсоромна!»

Того вечора Віктор не зайшов у їх спальню. Вранці мовчки пішов на роботу. Навіть до Матвійка не заглянув... Правда про мамину хату вимурувала незриму стіну між ними. Люба не розуміла: а як їхнє кохання? Син? Невже є щось в житті важливіше?

Щоденні докори свекрухи, відчуження Віктора... Люба не в силі була більше терпіти. Навмисне, щоб бачила свекруха, стала збирати сумку зі своїми і синовими речами. Сподівалася, та зупинить її, але... «До своїх хоромів збираєшся? Гадаєш, Віктор плакати за тобою буде? Він знайде жінку гідну собі», - як заведена, строчила свекруха. Де й поділася її любов до онука!

Змарніла, пригнічена, з дитиною на руках повернулася Люба додому.

«Не плач, доню. Виростимо Матвійка. Молочко своє є, сир та сметанка – не помремо з голоду», - як колись, у дитинстві, гладила Любу по голові мати. Тулила до себе онука...

У своїй хаті Любі навіть дихалося вільніше. Та все ж сподівалася, що Віктор приїде і забере її. Марно... Згодом дійшла звістка, що в нього з'явилася інша, їхнього кола жінка. Люба ніяк не хотіла повірити в це, доки Віктор не подав на розлучення.

Минали роки. Її надією і гордістю став син. Після несподіваної смерті матері, Люба влаштувалася на роботу медсестрою у притулок для престарілих. Матвій закінчував університет. На роботі і зустріла його, Сергія, працював у притулку завгоспом. «Старий холостяк», - казали про чоловіка. Люба уже й не пам'ятає, коли його ім'я заполонило її серце. Тоді, як він підхопив її, коли спіткнулася за сходину, чи, може, коли приніс їй букет із чорнобривців і кленових листочків? Вона тоді ще зауважила: «Яка красива композиція! І він, Сергій – красивий також!» Відтоді в ординаторській на її чергуваннях з'являлися дивовижні композиції з каштанів, жолудів, горобини...

Одного осіннього вечора він знову з'явився на її чергуванні. «Поговорити треба», - сказав несміливо. «Що сталося? Я, по-правді, тебе не чекала!», - відповіла Люба, а серце підказувало протилежне: «Чекала, усе життя чекала». За вікном стукали каштани, шурхотіло листя, а Сергій, милуючись вродою цієї тендітної жінки, не соромлячись вихлюпував з душі те, що тягарем снувало у ній багато літ. Чому досі не оженився? Бо усі молоді роки доглядав за паралізованою матір'ю, в якої, окрім нього, нікого не було. Два роки тому Господь покликав її до себе... Уже й не вірив, що колись покохає. Доки не зустрів її, свою Любу, свою Любов... «Благаю, виходь за мене!», - сказав Сергій несподівано. І знову, як колись, дивне відчуття оволоділо Любою. Коли хочеться піднятися у височину, щоб обійняти весь світ... А ще зробити комусь щось приємне. Ось, хоча б оцій старенькій, яка сидить на лавочці серед кленового килимка. Зіщулена, мов полохлива пташка, вона втупилася очима у вікно ординаторської і не спішить заходити в кімнату. Хто вона? Як сюди потрапила? Мабуть, як і більшість підопічних, теж одинока. Люба підійшла до старенької, щоб пригостити печивом. Щось знайоме здалося їй у цьому насупленому погляді, у родимці над правою бровою... Люба пильніше вдивляється в жінку, а та, відвівши очі вбік, ледь чутно мовить: «Ти не помилилася. Це я, Любо. Вікторова мама».

О, Боже, як же вона не впізнала її раніше?

«Бачу, ти щаслива Любо. Літа ніби й не торкнулися тебе», - додала бабуся. Перемішуючи слова з напруженими паузами розповіла, що після смерті чоловіка Віктор з дружиною виїхав до Іспанії. Ніби-то на рік, а вже минуло п'ять, як привіз її сюди. Здається, і не думає повертатися, бо подав оголошення про продаж будинка.

Кілька днів Люба ходила, як не своя. Сама дивувалася, що їй стало жаль цю жінку. Ніби й не вона зламала її життя. Утім, може, це доля? Бо тепер у неї є Сергій, її запізніло, але така світла любов! Врешті, Люба розповіла про все вдома. «Забери її, мамо. Усе ж таки вона – моя бабуся», - сказав Матвій.

Уся вулиця вийшла подивитися, як онук зустрічав з автівки стареньку.

«Як бачите, ми і досі живемо у маминій хаті. Сергій обіцяв новий дім збудувати. Він у мене – майстер на всі руки, - радісно щебетала Люба. Та цієї старої хатини розвалювати не будемо. Вже вирішено. Це – пам'ять про минуле покоління. І хай майбутні онуки торкнуться її...»

Легка, як відблиск вранішнього сонця, усмішка засвітилася на обличчі бабусі. «Ти така добра, Любочко. І син у тебе хороший. І хата твоя така тепла, затишна. Це тому, що у ній панує любов. Те, що найголовніше у житті людини. На жаль, я зрозуміла це пізно...»

Марія МАЛІЦЬКА.
м. Теребовля.

Струни серця

Моїй Батьківщині

Я люблю повертатись додому
Із чужих і далеких доріг –
Із плечей своїх струшую втому
І ступаю на рідний поріг...
А в полях є волошки і маки,
І кивне мені соняшник вслід,
А в лісах наших водяться
Мавки...
І цілую, як скарб, перший сніг!

Замість посмішки
рідного брата
Ми побачили вовчий оскал.
Не хотіли за зброю ми братись,
Та нас змусив підступний
москаль.
І заплакали верби й берізки,
Почорніли з біди матері...
І з'явились нові обеліски,
В бій пішли молоді і старі!

Та одного прекрасного ранку
Біль і смуток підуть назавжди.
І веселка вдягне вишиванку,
Лиш молися, борися і жди!
Задзвенить, як кришталь,
сміх дитячий,
З нами будуть Луганськ, Крим,
Донбас –
Ще не вмер і не вмре
Дух Козачий
І ніхто не здолає вже нас!!!

Найдорожча моя Батьківщино,
Ти, як матір, велична й свята!
І за щастя твоє діти гинуть,
Бо свобода – то наша мета!
Незвитяжна моя Україно,
Патріоти – калиновий цвіт!
Ти завжди будеш
ВІЛЬНА, ЄДИНА,
Найсильніша на весь білий світ!

Нащадкам Ікара

О, ці манливі сині небеса!
І церква златом куполів сіяє...
Ця фантастична,
все ж земна краса,
Що серце кожної
людини зігріває.

Стою над кручею, немовби
вільний птах –
Розкину крила – полечу далеко
ввись...
Я чую трем у м'язах і пульсацію
в руках –
Напевне, люди були птицями
колись!

Це відчуття польоту і вітрів –
Для нас природнє, ми ж бо
діти Неба!
Ікар до сонця хоч не долетів,
Але літати – то була потреба!

Я чую музику далеких
Прасвітів,
Космічні далі кличуть у дорогу,
Нас манить Всесвіт безліччю
вогнів,
Що викликає в серці радість
і тривогу...

Олександра РОЗВАДОВСЬКА.

Сокровенне

«Я чекав тебе на небесах...»

Десятирічного Тарасика ховали всім селом. Багато люду прийшло і з сусідніх околиць. Чому відійшов Тарас у Вічність - ніхто не знав.

Він був звичайним хлопчиком. Бешкетував, ганяв на пасовиську м'яча. Хотів навчитися грати на гітарі. Однолітки за це над Тарасом кепкували. А він бігав до старшого двоюрідного брата, у якого був старий інструмент, і пробував брати перші акорди.

У Тараса був гарний, дзвінкий голос. Ангельський, як казала вчителька музики. Й розповідала хлопчині про італійського співака Робертіно Лоретті, який у юному віці здобув світову популярність. Учителька також пророкувала Тарасові успіх.

...Суботній вересневий день був теплим і погожим. Тарас смакував у садку улюбленими солодкими яблуками.

- Знову не помив?.. - гукнула з вікна матір.

Неля Степанівна працювала сільською фельдшеркою. Дітлахи люблять куштувати немиті овочі й фрукти. Тому восени медичка нерідко заходила до школи читати учням «лекції». Так школярі називали настанови Нелі Степанівни. Чи дотримувались їх юні односельчани - хтозна. Бо навіть єдиний син фельдшерки ігнорував материну науку.

- Сину, ти мене чуєш? - знову гукнула через кілька хвилин Неля Степанівна.

Тарас сидів, спершись до яблуні, й не реагував на материне запитання.

Щось тенькнуло у серці жінки. Вибігла в садок. Син уже не дихав.

...Відтоді минуло сім років. Але в селі пам'ятають цей трагічний день. І коли у чиїсь дитини бодай трішки підвищується температура, поспішають до фельдшерки. Випадок з її сином навчив обачності багатьох.

...Іванка відсвяткувала п'ятнадцятиріччя. У цьому віці дівчатка вперше закохуються, страждають від нероздільних почуттів, цікавляться любовними історіями. На сільську красуню задивлялися однокласники і старші парубки. У її ніжному образі було щось ангельське. Неймовірно сині очі й ледь хвилясте волосся кольору стиглої пшениці. І голос... На шкільних концертах Іванка завжди декламувала вірші. У неї це виходило настільки проникливо й щиро, що доводило слухачів до сліз.

На залицяльників дівчина уваги не звертала. Ровесниці вважали її гордою. Називали поміж себе, а інколи і в очі, «сніговою королевою». Злостилися на хлопців, які «гинули» за Іванчиною вродою. І потай їй заздрили.

А вона мала таємницю, яку нікому не розповідала. Їй часто сниться незнайомий хлопець. Якби в Іванки був талант художниці, намалювала б юнака, який приходить у її кольорові сни. Він грає для неї на гітарі й співає пісні, яких дівчина ніколи не чула. Коли прокидається, намагається згадати хоча б кілька слів із тих пісень. Не може. Здається, їх не існує на землі. Мелодії народилися у Всесвіті, мандрують незвіданими світами. І підвладні лише незнайомцеві з чарівним голосом.

В останньому сні хлопець хотів доторкнутися до її руки. Коли до доторку залишилося півміті, відчула холод. І вловила сполоханий, дивно-сумний погляд незнайомця. Прокинулася. Шалено калатало серце. Було відчуття чиєсь недавньої присутності. Глянула на годинник. Пів на першу ночі...

І поки дівчата писали у зошитах вірші про кохання й розлуку, малювали сердечка, пронизані стрілами Амура, Іванка записувала свої сни. Ховала зошита від сторонніх очей. І соромилася сама собі зізнатися, що закохалася в хлопця, якого, можливо, не існує зовсім.

В одній із телепередач розповідали про ретро-музику. Іванка слухала історії одним вухом: прибирала в хаті. І раптом цей голос... Він чимось був схожий на той, який вона чує у своїх снах. Це юний Робертіно Лоретті виконував сингл «O Sole Mio» - «Моє сонце». «Я б залишився під твоїм вікном, коли настає ніч і сонце заходить. Але є інше сонце, ще красивіше. Моє сонце - на твоєму обличчі!» - виводив італійською співак-підліток.

Іванка забула про прибирання і про все на світі. У її снах пісні звучали іншою мовою. І незнайомець зовсім не подібний на Робертінно Лоретті. Лише голос...

...Тільки своїй хресній Іванка довіряла свої маленькі секретики. Тамара жила в місті. Власних дітей не мала. Разом із чоловіком любили Іванку, як рідну.

Якось похресниця зважилася розповісти Тамарі про свої сни. Цей бачила минулої ночі. Вечірнє, зоряне небо. Тепло і тихо. Її незнайомець сидів на хмарці й грав на гітарі. Іванці аж стало боязко, бо, здавалося, вона дуже близько до хмарки і далеко до землі. Бачила його усмішку. Довгі пальці, що перебирали струни інструмента. І сумні очі.

- У твоєму віці, - сказала хресна, - багато дівчат бачать романтичні сни. Це ж природно. Що, гадаєш, було у мене на думці у п'ятнадцять років?

- Розумієте, він якийсь неземний, нетутешній. У мене таке відчуття...

- Це відчуття, моя дорогенька, називається молодість, кохання, мрії. Пора тобі звернути увагу на реального хлопця, а не на героя нічних сновидінь. Плід твоєї фантазії витає під небесами, а коханий ходить по землі.

...Суботній вересневий день радував теплом і сонцем. У неділю Іванка з батьками збиралася до міста за обновками. Батьки любили тішити свою доньку-одиначку гарненькими одягами і взувачками. Та й можливість мали.

Іванка прибрала в хаті. У кімнаті батьків поставила букет із різнокольорових хризантем - улюблених материних квітів. Цієї осені вони зацвіли дуже рано.

Згадала: батько просив назбирати яблук на сік. Узяла великий плетений кошик. Вітер добряче попрацював у садку. Підняла велику антонівку. Мати завжди кивала пальцем на Іванку, що вона любить їсти немиті яблука. Усміхнулася. Подумала, як у дитинстві: ніхто не побачить...

Від різкого запаморочення присіла під антонівкою - улюбленим батьковим деревом...

...Останню земну дорогу встелили Іванці осінніми квітами. Окропили слізьми. Навіть вітер притих у скорботі.

- Що ж трапилося? - запитували один в одного односельці. І не знаходили відповіді. А класна керівничка не могла пригадати, коли востаннє Іванка пропустила уроки через якусь недугу.

...На дев'ятий день Тамарі приснився сон. Вона у ньому була, немов глядач у театрі. Дивний садок. На деревах величезні рожево-білі квіти, схожі на магнолії. І жодного листка. Землі не видно - стелеться туман. По цій легкій пелені неначе пливуть назустріч одне одному хлопець і дівчина. Іванка! Це ж Іванка! А хлопець незнайомий. Рука торкнулась руки. «Я чекав тебе на небесах», - сказав хлопець. «Тарас чекав мене сім років, - мовила до хресної Іванка. - Він снився мені, снився...»

Раптом усе зникло. Ні дерев, ні Іванки, ні незнайомого хлопця. Лише ехо: «Він чекав... снився...»

Ольга ЧОРНА.

Жіноча сповідь

Це лише осінь схлипує дощами

Заплакала осінь дощами, закурликала сумними прощаннями з рідною землею журавлів. Оповила тугою і моє серце, бо ти знову не приїхав, лише зателефонував, сказавши коротке: вибач... Я вдала, що зрозуміла тебе, підтакнула: звісно, у тебе багато і своїх клопотів, без мене. А душа сумувала... Тільки кому про це розказати словами? Хто зрозуміє? Ти – одружений чоловік, у тебе – дружина, діти. Я – твоя перша любов. Колишнє давнє кохання, загублене у світах.

Ми не бачилися майже десять років. За цей час ти одружився, я ж так і не вийшла заміж. Закінчила аспірантуру, захистила дисертацію, викладаю в університеті. Особисте щастя пройшло мимо. І раптом зненацька зустріла тебе. Забулися давні образи, вихором закружляли старі-нові почуття.

Знала, щастя моє крадене. А нерозумне серце плекало надію. Розум казав: не починай, душа прагла твоєї ласки і ніжності. У короткі хвилини наших зустрічей намагалася забути, що ти – не мій.

Та долі не обманеш. Ти надто любиш своїх донечок, я не маю права зруйнувати твою сім'ю. Бо кохаю тебе, кохаю... Не плачу, що ти знову не приїхав. Це лише осінь схлипує дощами...

Анна Д. м. Тернопіль.

Ліга Чемпіонів

Перше очко у першому матчі

Група «Н»:«Атлетік» Більбао, Іспанія – «Шахтар» – 0:0

Зустріч показала, що «Шахтар» підійшов до старту найпрестижнішого клубного турніру континенту у гарній формі. Чемпіон України значно був ближчим до перемоги, аніж його суперник. Забивати могли Тарас Степаненко, Дуглас Коста, Алекс Тейшейра. Одного разу гол донеччан у другій половині зустрічі був відмінений через дуже сумнівний офсайд, а трохи раніше рука іспанського захисника, яка змінила напрям м'яча, що летів у рамку воріт, не стала для грецького арбітра приводом для призначення пенальті.

Інший матч першого туру у групі «Н» завершився розгромним рахунком на користь «Порту» вдома проти «БАТЕ» – 6:0. У своєму другому поєдинку «гірники» прийматимуть гостей з Португалії. Цей матч відбудеться 30 вересня.

Прем'єр-ліга: перша осічка лідера

«Карпати» - «Металіст» - 3:3

Фатальне невезіння для харків'ян на львівських стадіонах вдруге за 4 дні дається взнаки на останній компенсованій хвилині.

«Говерла» - «Чорноморець» - 0:0

Суперники не відмовились від традиції останніх років грати між собою внічию в Ужгороді.

«Шахтар» - «Зоря» - 0:1

У Києві відбулась далеко не перша гучна сенсація нового сезону, однак звітний матч може претендувати на першість серед останніх несподіванок.

«Металург» З. – «Ворскла» - 0:3

Запоріжці зазнають другої «великої» поразки поспіль, а полтавчани продовжують своє сходження.

«Металург» Д. – «Іллічівець» - 3:0

Маріупольці проти географічних сусідів зуміли протриматись лише перший тайм, потім втратили шанс піднятись з останнього місця.

«Динамо» - «Волинь» - 4:1

Лучани не зуміли нав'язати рівну боротьбу киянам, які наблизились на відстань одного очка до наступного суперника – «Шахтаря».

«Дніпро» - «Олімпік» - 5:0

Дніпропетровці не могли пройти повз можливість стати одноосібними лідерами Чемпіонату ПЛ, і без проблем розібралися з дебютантом.

«Нива» поволі приходить до тями

Після провального старту футбольний клуб розписав бойову нічию із охтирським "Нафтовиком-Укрнафта" — 1:1.

Гру обидві команди розпочали надто обережно, приділяючи більше уваги захисту власних воріт, аніж діям попереду.

Перший по-справжньому небезпечний момент у середині тайму виник у гостей, які перехопили ініціативу. Охтирська команда частіше володіла м'ячем на половині поля «Ниви» і незабаром повела у рахунку.

Зі стартових хвилин другого тайму господарі побігли відігруватися і це їм вдалося на 56-ій хвилині – після непоганої комбінації Семенюк головою підсік м'яч і той залетів у ворота гостей.

На 73-ій хвилині наш нападник цілком реально міг оформити дубль, проте після дальнього удару Олександра м'яч «лизнув» поперечку воріт і опустився на сітку. Уже на доданих арбітром хвилинах стовідсотковану нагоду вирвати перемогу для «Ниви» втратив Тарас Пліс, який не влучив фактично у порожні ворота, повідомила прес-служба клубу.

Перемогу святкували гості

Поєдинок 9-го туру Першої ліги вийшов бойовим, який, на щастя для вболівальників тернопільської команди, закінчився перемогою муніципалів над «Буковиною» – 1:2.

Матч розпочався без розвідки. Незважаючи на те, що голових моментів у дебюті було створено небагато, однак вони носили доволі небезпечний характер. Спершу був гол «Буковини», однак боковий суддя підняв прапорець, сигналізуючи про офсайд.

Далі вже тернополяни двічі протягом однієї хвилини могли відзначатися. На жаль, м'яч пролітав поруч з штангою. Та все ж у середині першого тайму господарям вдалося відзначитися голом. Після подачі кутового «буковинці» повели у рахунку.

Наші земляки змогли відігратися аж під завісу першого тайму.

Віталій Богданов віддав точну діагональну передачу на Ігоря Мединського і той, випередивши оборонця і воротаря господарів, переправив м'яча в порожні ворота.

Старт другого тайму вийшов млявим. За рівної гри стався епізод, який кардинально вплинув на гру. Після простої подачі з правого краю нападу тернополян, капітан господарів Микола Жовтюк намагаючись відбити м'яча на кутовий, ударом головою зрізав «шкіряного» у власні ворота. Далі гра стала доволі нервозною, суперники багато порушували правила, внаслідок чого з поля було вилучено одразу двох гравців – тернополянина Артура Дорі та «буковинця» Валерія Скидана.

У час, що залишився до завершення матчу, господарі намагалися зробити щось на зразок фінішного штурму, однак окрім двох кутових у них нічого путнього так і не вийшло. Натомість реальну нагоду збільшити перевагу мали наші земляки.

Українські спортсмени – серед найкращих у Європі

Богдан Бондаренко та Ольга Саладуха потрапили до числа фіналістів престижної премії "Легкоатлет року".

Серед претендентів на нагороду – 12 чоловіків і стільки ж жінок.

Бондаренко та Саладуха опинилися в числі номінантів передусім завдяки виступу на чемпіонаті Європи в Цюріху, де вони завоювали по золотій медалі. На користь Богдана говорять і його результати. 2,42 м, підкорені цьогоріч у Нью-Йорку, лише на 3 см поступаються рекорду Хав'єра Сотомайора, що його звикли називати "вічним".

Ліга Європи

Дві поразки і перемога

Група F:«Дніпро» – «Інтер» Мілан, Італія - 0:1

Ті, хто очікував яскравого та атакувального футболу, помилились. Суперники обрали вичікувальний характер, переймаючись більшою мірою контролем над центром поля. До перерви тут ніхто не поступався, а голкіпери лише епізодично вступали у гру.

Після відпочинку «Інтер» трохи підкоректував власний стиль, наслідком чого стали небезпечні моменти біля воріт Дениса Бойка, який тричі за перші 20 хвилин врятував партнерів, а також фоли з боку господарів. У цій ситуації за нетривалий відрізок у 7 хвилин Руслан Ротань напрацював на дві жовті картки, залишив поле достроково і суттєво підвів команду. Тепер італійці вільно володіли м'ячем, розігрували його і дуже легко реалізували чисельну перевагу. Навіть удесятьох «Дніпро» не склав зброї, але справжніх нагод на взяття воріт суперника вже не створив.

Інший матч групи F: «Карабах» Азербайджан – «Сент-Етьєн» Франція – 0:0.

2 жовтня зустрічаються: «Сент-Етьєн» - «Дніпро», «Інтер» – «Карабах».

Група J: «Ріо Аве» Португалія – «Динамо» – 0:3

Кияни зуміли переконливо переграти господарів. З перших хвилин вони затиснули «Ріо Аве» на його половині поля, почавши марнувати гольові нагоди. Мабуть, португальці погано вивчали гру «Динамо», тому що дозволили Андрієві Ярмоленку забити фірмовим ударом з далекої відстані. Зовсім швидко подвоїв перевагу Юнес Беланда, причому також з-за меж штрафного майданчика. Підопічні Сергія Реброва і не думали знижувати темп і відходити назад до завершення першого тайму. А от у другій 45-хвилинці кияни вже діяли на контратаках, причому значно небезпечніше ніж господарі. Третій гол записав на свій рахунок Артем Кравець, який на добиванні грамотно скористався відскоком м'яча.

Інший матч групи J: «Стяуа» Бухарест, Румунія – «Ольборг» Данія – 6:0.

2 жовтня зустрічаються: «Динамо» - «Стяуа», «Ольборг» – «Ріо Аве»

Група L: «Металіст» – «Трабзонспор» Туреччина – 1:2

За поразку харків'яни можуть звинувачувати винятково самих себе, а конкретніше власну неуважність під час навісів зі «стандартів». «Трабзонспор» приїхав до Львова, швидше за все, за нічию. Гості вкрай рідко переходили до активних дій. І тому гол після подачі кутового біля воріт «Металіста» виглядав вкрай несподівано.

У другому таймі господарі продовжували шукати шляхи до воріт, проте їм не вистачало швидкості. Та все ж точний удар Володимира Гоменюка у ближню «дев'ятку» без шансів для голкіпера гостей вирівняв шанси суперників. Гра котилась до нічиєї. Однак на 4-й хвилині при 3-х компенсованих турки розіграли штрафний удар, після якого турецький нападник встановив остаточний рахунок. Інший матч групи L: «Легія» Варшава, Польща – «Локерен» Бельгія – 1:0.

2 жовтня зустрічаються: «Локерен» - «Металіст», «Трабзонспор» – «Легія».

Від ластівок до тризуба:

тернополянка створює розкішні малюнки на тілі

Справжні шедеври на тілі малює тернополянка Тамара Бігуняк. Замість фарб використовує хну. Вона – абсолютно натуральна і дає можливість змінювати малюнки, як настрій. Ще кілька тисяч років тому в такий спосіб прикрашали себе красуні Єгипту, а згодом – Середньої Азії та Індії. Останнім часом розпис тіла хною (його ще називають менді) став надзвичайно популярний серед голлівудських зірок. Тамара – єдина в Тернополі створює таку красу.

– Я любила малювати з дитинства, – розповідає дівчина. – Ще маленькою могла розмальовувати все, що потрапляло під руки.

Згодом Тамара займалася боді-артом для дітей і дорослих – робила малюнки на тілі спеціальною фарбою. Пізніше – перейшла до хни. Її замовляє з Індії. Каже, що чекати довго і нудно, та й коштує хна дорого, проте на якість ще ніхто не скаржився. Як справжній майстер, всі матеріали перевіряє спочатку на собі.

БАННІ ПРОЦЕДУРИ

Розпис хною дає змогу експериментувати, каже дівчина. Адже малюнком можна не лише підкреслити свою неповторність, але й висловити почуття, розповісти про настрій і навіть політичну позицію.

Нанесення візерунку – справжнісінький ритуал. Якщо є можливість, то добре було б сходити до лазні. Це потрібно для того, аби мертві частинки тіла відпали – тоді малюнок буде триматися довше. Крім того, дівчина обезжирює ту ділянку, на якій буде розпис. Опісля Тамара малює будь-яку картинку, яку захочуть її клієнти. Тримається така краса в середньому 5-12 днів. Це залежить не лише від шкіри, але й місця, на якому зроблений розпис.

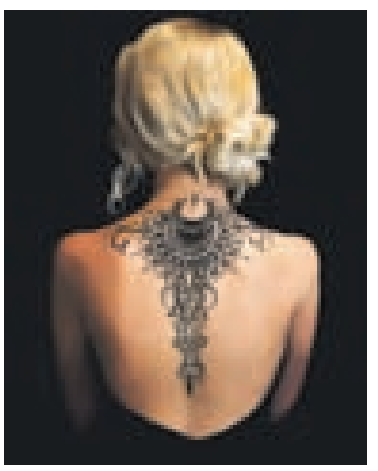

– Малюнок може швидше стертись від контакту з годинником чи браслетом, те ж саме – з одягом, – ділиться досвідом дівчина. – А ще всім своїм клієнтам раджу: перед тим, як купатися чи йти в душ, варто нанести олійку на розпис. Так він краще збережеться.

УКРАЇНСЬКЕ СЬОГОДНІ У МОДІ

Найчастіше Тамара робить розпис на кисті, передпліччі та гомілці. Використовує як чорну, так і кольорову хну. Скаржиться та те, що немає білої хни. З її допомогою, зауважує, вона могла б отримати не лише більше відтінків, а й жовтий колір. Через останні події в Україні жовто-блакитні кольори зараз у моді. Хлопці найчастіше замовляють тризуб, а дівчата – надписи, пір'їнки...

Проте хіт цього сезону – ластівки. Їх Тамара Бігуняк намалювала вже кілька сотень. Зрозуміти такий вибір можна, лише знаючи символічну роль зображення ластівки в культурах багатьох країн світу, каже дівчина.

– Раніше такі малюнки чи татуювання були, як не дивно, пов'язані з морем, а точніше – з моряками, – розповідає Тамара. – Дуже часто саме цих птахів моряки бачили першими, наближаючись до великого острова або материка. Поява ластівки означала, що земля вже поруч. Ця птаха символізує надію, радість й любов до своїх рідних, до своєї батьківщини.

У доповнення до малюнка хною можна використовувати глістер-тату – клей, який посипають блискітками. Він особливо прикрашає візерунок-намисто на шиї. Принципово дівчина не малює індійської символіки та інших незрозумілих знаків. Розповідає, що інколи люди не задумуються над

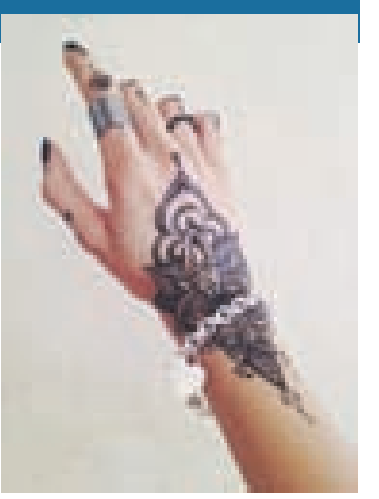

тим, що вони хочуть написати на своєму тілі, а це може бути якесь прокляття. Тамара пояснює це своїм клієнтам, а якщо людина наполягає, навіть відмовляється від роботи.

Ціна ж модної забаганки залежить від розміру малюнку, часу та матеріалів.

Христина ЛЯХОВИЧ, студентка спеціальності «Журналістика» ТНПУ ім. В. Гнатюка.

У Тернополі – тиждень українського кіно

Тиждень українського кіно на підтримку режисера Олега Сенцова триватиме у Тернополі з 25 по 30 вересня.

У Палаці кіно відбудуться покази шести українських фільмів-учасників міжнародних кінофестивалів останніх років: «Гамер» (реж. Олег Сенцов), «Молитва за Гетьмана Мазепу» (реж. Юрій Іллєнко), «Істальгія» (реж. Дар'я Онищенко), «Трубач» (реж. Анатолій Матешко), «Параджанов» (реж. Олена Фетисова, Серж Аведікян) та альманах короткометражної документалістики «Вавілон 13».

– Кінорежисер Олег Сенцов був активним учасником Євромайдану, згодом він постачав продуктами та всім необхідним українських військових, які перебували в Криму, допомагав їм повернутися додому, – розповів заступник голови Тернопільської ОДА Леонід Бицюра. – Однак у травні цього року його затримали у Криму. Досі він перебуває у московській в'язниці. Тому така акція має на меті «розбудити» глядача та зібрати гроші, які необхідні родині режисера.

З жовтня тиждень українського кіно на підтримку режисера Олега Сенцова стартує в Івано-Франківську. Також планується покази у Рівному, Луцьку, Ужгороді та Львові.

Розкіш Євробачення нам не по кишені

Національна телекомпанія України прийняла рішення відмовитись від участі у пісенному конкурсі через ситуацію в країні

У телекомпанії заявили, що цей крок – вимушений. Проте, у НТКУ сподіваються, що такого більше не повториться, і вже у 2016 році Україна знову змагатиметься на пісенній євроарені.

– Ми розуміємо, що Євробачення - іміджевий проект, престижний. Але ми не маємо права робити щось погано. А на «добре» у нас банально немає грошей. Якщо у когось є бажання нам допомогти – ми будемо тільки раді, але самостійно такий проект, боюся, не витягнемо. Тому було прийнято таке рішення, - заявив генеральний директор НТКУ Зураб Аласанія.

У телекомпанії запевняють, що й багато відомих українських артистів відмовилися б від участі у розважальному конкурсі, бо нині не до веселощів.

– Ми радилися з багатьма виконавцями, і вони сказали, що не брали б участі в конкурсі, адже зараз розважальні проекти не зовсім актуальні. І кошти, які були б витрачені на проведення українського нацвідбору Євробачення-2015, доцільніше направити на більш важливі потреби, - повідомив продюсер творчого об'єднання музичних програм телеканалу Влад Багінський.

Проте, транслювати конкурс таки будуть – НТКУ проводить переговори стосовно трансляції півфіналу та фіналу, які цього року прийматиме Відень.

Нерідко можна почути, мовляв, навіщо тратити час біля плити, якщо різні солодощі тепер можна купити у магазині. Це – правда. Але, погодьтеся, ніщо не замінить домашньої випічки, а ще призабутого аромату дитинства. Тож приготуйте для рідних чудові десерти – різні смачні тістечка за рецептами «Нашого ДНЯ».

ДОМАШНІ ТІСТЕЧКА

смакують усій родині

Тістечка з горіховою начинкою

Потрібно: тісто – 150 г борошна, 100 г вершкового масла або маргарину, 50 цукру, 2 жовтки, 0,5 ч. л. кориці. Начинка: 100 г мелених горіхів, 2 ст. л. мелених білих сухарів, 100 г цукру, 2-3 ст. л. меленої натуральної кави, звареної на молоці, ванілін, 2 білки.

Приготування: маргарин посікти з борошном, додати жовтки, збиті з цукром, корицю і водою замісити. Тісто на 1 год. поставити у холодильник. Потім розкачати на посипаній борошном дошці, нарізати квадрати 6на6 см або трикутники. На кожний квадратик покласти начинку, ріжки зліпити збитим білком. Тістечка викласти на змащений маргарином лист і пекти в гарячій духовці (210-240 град.) протягом 20 хв. Ще гарячі, посипати цукровою пудрою з ваніліном.

Начинку приготувати так: мелені горіхи з сухарями та цукром запарити гарячою кавою і поставити на вогонь, щоб маса загусла. Коли вона остигне, накладати її на тісто.

Тістечка-кульки

Потрібно: тісто – 200 г борошна, 150 г вершкового масла або маргарину, 50 г цукру, 3 варені жовтки. Начинка: 150 г мелених горіхів, 3 білки, 150 г цукру, 50 г сухарів, цедра і сік з пів лимона.

Приготування: маргарин посікти з борошном, додати протерті крізь сито і змішані з цукром жовтки, і водою замісити тісто. Поділити його на 40 кульок, скласти їх на тарілку і поставити на ніч у холодне місце. Наступного дня кульки викласти на посипану борошном дошку, кожну трохи сплюснути й притиснути пальцем. В ямку покласти 1 ч. л. начинки. Скласти на лист, застелений промащеним папером, змастити білком і пекти в гарячій духовці (220град.) 20 хв. Спечені кульки посипати цукровою пудрою з ваніліном.

Начинку приготувати так: розтерти з цукром мелені горіхи, додати збиті білки, сухарі, сік і цедру з лимоном, усе разом вимішати. Маса повинна бути густою.

Тістечка січені з кремом

Тісто: 750 г борошна, 500 г вершкового масла або маргарину, 1 скл. сметани, 2 яйця, 2 жовтки, на кінчику ножа солі. Крем: 3 жовтки, 100 г цукру, 50 г вершкового масла, 1 скл. молока, 2 ч. л. крохмалю, ванілін.

Приготування: маргарин посікти з борошном, додати жовтки, сіль і продовжувати сікти. Додати сметану і сікти, доки не заміситься тісто. Винести його на годину в холодне місце, після чого розкачати тонким шаром і вирізати коржики. Всю їхню кількість поділити порівну і на одній частині коржиків посередині наперстком зробити дірочку. Пекти в гарячій духовці (240 град.), протягом 15 хв. Спечені холодні коржики перекладати заварним кремом, складати попарно і посипати цукровою пудрою з ваніліном.

Крем приготувати так: жовтки, цукор, крохмаль розтирати до утворення пухкої маси, доливаючи по ложці гарячого молока. Поставити на вогонь. Якщо крем гусне, зняти його, додати розтертого масла з ваніліном, усе разом добре розтерти і охолодити.

Тістечка «кремівки»

Потрібно: тісто - 300 г борошна, 150 г вершкового масла або маргарину, 1 яйце, 1 ч. л. оцту, 2-3 ст. л. молока, на кінець ножа солі. Крем: 150 г вершкового масла або маргарину, 100 борошна, 2 скл. молока, 100 г цукру, 4 жовтки, ванілін.

Приготування: на дошку насипати 150 г борошна, зробити ямку, вибити туди яйце, посолити, додати оцет, молоко і замісити тісто. Місити довго, до появи пухирців. Маргарин посікти з рештою борошна і замісити друге тісто. Перше тісто розкачати, на середину покласти друге (масляне), загорнути у вигляді конверта і легко качати від себе. Посипати борошном, скласти втроє і поставити на 10 хв. у холодне місце. Повторити так 4 рази. Потім тісто розділити на дві частини. Одну частину охолодити, а другу розкачати за розміром листа, поколоти і пекти в дуже гарячій духовці протягом 20 хв. Потім спекти другий корж. На один з них накласти заварний крем і накрити другим коржем. Нарізати гострим ножем квадратні тістечка і посипати цукровою пудрою з ваніліном.

Крем приготувати так: жовтки розтерти з цукром. Масло або маргарин розтопити, всипати борошно, підсмажити до приємного запаху. Не знімаючи з вогню, поступово вливати холодне молоко, розтираючи до утворення однорідної маси. Жовтки влити в гарячу масу, старанно вимішати і, як почне гуснути, зняти з плити і додати ванілін. Вимішувати, поки не охолоне.

Чорно-білі тістечка

Потрібно: 200 г борошна, 5 яєць, 250 г цукру, ванілін. Крем: 1 скл. сметани, 100 г цукрової пудри, ванілін. Помадка: 250 г цукру, 50 г шоколаду, ванілін.

Приготування: збити піну з білків і цукру з ваніліном, додати жовтки, вимішати з борошном. Тісто набирати ложкою, класти на змащений маргарином лист кульками завбільшки з яйце і посипати їх цукром. Пекти в гарячій духовці (220 град.) 10-15 хв., щоб підсохли. Коли кульки остигнуть, з плоского боку вибрати м'якуш, а замість нього накласти крем зі сметани. Начинені кульки скласти отворами попарно і облити шоколадною помадкою.

Крем приготувати так: сметану, охолоджену в холодильнику протягом доби, збивати, а як почне гуснути, додавати по ложці цукрової пудри з ваніліном до смаку. Помадку приготувати так: з цукру і півсклянки води зварити сироп. Коли крапля сиропу, спадаючи з ложки, потягне за собою «нитку», додати тертий шоколад і ванілін.

«Півнячі гребінці» з трояндовим варенням

Потрібно: 300 г борошна, 300 г вершкового масла або маргарину, 300 г сиру, 1 яйце, 1 жовток, 1 ст. л. цукру. Начинка: 200 г трояндового варення.

Приготування: маргарин посікти з борошном, додати цукор, жовток, перетертий крізь сито сир. Замісити тісто, як на вареники. Якщо сир дуже сухий, до нього можна додати 2-3 ст. л. сметани. Тісто розкачати і нарізати на квадрати 6на6 см. Один з боків квадрата надрізати через кожний 1 см, накласти трояндове варення і нерозрізаним боком закрутити рулетик. Змастити тістечка яйцем, посипати цукром, покласти на змащений маргарином лист і пекти в гарячій духовці (210-220 град.) протягом 15 хв.

Шоколадний фондан

Потрібно: 200 г шоколаду (краще взяти половину чорного і половину молочного), 100 г вершкового масла, 3 яйця і 2 жовтки, цукор за смаком, 1 ст. л. борошна (без гірки).

Приготування: шоколад і вершкове масло поставити на водяну баню на середній вогонь, не чіпати, аж доки масло не розтопиться. Після цього гарно змішати шоколад і масло в одну масу. Окремо перетерти яйця і жовтки з цукром. Кількість цукру контролювати за смаком. Перетирати до стану білої маси. У яєчну масу потрібно додати 1 ст. л. борошна. Тим часом зняти з вогню шоколад, який уже розтопився, ввести його у жовтки, перемішати. Шоколад має бути не гарячий, але теплий, щоб жовтки трохи заварилися. Розігріти духовку до 180 град. Змастити маслом формочки (краще брати не силіконові, а керамічні), можна присипати їх какао або борошном. Залити шоколадну масу у формочки. Фондан підніметься приблизно на 1,5-2 см, тому наповнювати форму можна практично до кінця. Поставити в духовку на 7-10 хв. Тістечка пропікаються від країв, а зверху утворюється шапочка. Коли на поверхні не буде сирої блискучої плівки - фондан готовий. Вийняти з духовки, дати охолонути, акуратно дістати з форми. Подавати теплим з кулькою ванільного морозива, присипавши цукровою пудрою, прикрасивши м'ятою.

Наполеон (тістечко)

Потрібно: борошно - 2 скл., жовтки яєчні - 2 шт., амоній - 1 ч. л., сметана - 4 ст. л., цукор - 0,5 скл. Крем: сметана - 0,5 л, пудра цукрова - 3-4 ст. л., горіхи волоські.

Приготування: замісити тісто, воно має бути еластичне та м'якеньке. Розкачати тісто десь 0,5 см і виробити невеличкі сухарики круглої форми. Деко змастити маслом, духовку розігріти до 180 С. Випікати тістечка до готовності 15 хв. (орієнтуйтесь по своїй духовці). Далі маленьким ножем, обережно в кожному печиві зробити дірочку. Сметану збити з пудрою. У тістечко класти шматочки горіхів, склеїти два докупи за допомогою крему, зверху також змастити сметанним кремом. Обкачувати в крихти від печива.

Хмарки в шоколаді

Ці шоколадні хмаринки - прекрасна альтернатива купленому зефіру в шоколаді та ще й зроблена власноруч!

Потрібно: для тістечок – білки – 4 шт; цукор – 1 скл., желатин – 1 ст.л., вода – 2 ст.л., ванільний цукор – 1 пакетик, пачка круглого печива - 1-шт. Для глазурі: 2 плитки гіркого шоколаду, 100 г вершкового масла.

Приготування: розвести желатин у воді, підігріти до повного розчинення і остудити. Збити білки з цукром в міцну піну, додати ванільний цукор і охолоджений желатин. Продовжити збивати. Перекласти в конверт для запікання і на кожне печиво гіркою вичавити збиті білки. Печиво зі збитими білками повинно стояти на тарілці або підносі.

Розтопити на водяній бані шоколад і масло, перемішати до однорідної маси. Акуратно чайною ложкою полити глазур'ю збиті білки. Готові тістечка поставити на 2 год. в холодильник.

Зефір

Потрібно: вода (50 мл. для желатину) - 150 мл, цукор - 500 г, желатин – 1,5 ст. л., кислота лимонна - 1/4 ч. л., сода - 1 ч. л., ванільний цукор - 1 пакет, джем, варення, родзинки або шматочки фруктів, шоколад чорний - 1 плитка.

Приготування: желатин замочити в 50 мл холодної води. Цукор залити 100 мл води і залишити на 2 год. Розчинений цукор поставити на вогонь і, постійно помішуючи, довести до кипіння. Кип'ятити 8 -9 хв., постійно помішуючи. Отриманий цукровий сироп зняти з вогню. Покласти в нього желатин і збити міксером 10 хв. Додати лимонну кислоту, збивати ще 5 хв. Додати ванільний цукор і соду, знову збивати 5 хв. Викласти зефір чайною ложкою. Всередину покласти начинку (джем, варення, родзинки або шматочки фруктів). Можна викласти в будь-яку формочку або за допомогою кондитерського мішка. Охолодити 2 -3 год. Готовий зефір можна залити розтопленим шоколадом.

Шоколадні ведмедики

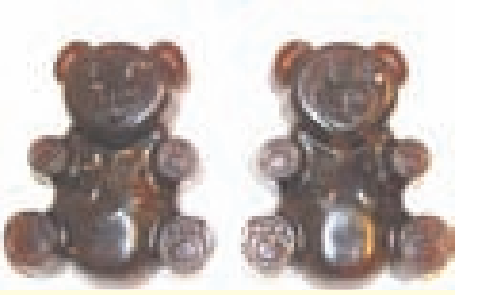

Потрібно: 450 г борошна, 3 ч. л розпушувача, сіль, 150 г вершкового масла, 350 г цукру, 2 яйця, 300 мл молока, 1 ч. л ванілін, шоколад.

Приготування: розігріти духовку до 180 С. Приготувати формочки для випікання, змастивши їх вершковим маслом. Борошно, розпушувач та сіль просіяти в глибоку миску. В окремій посудині збити масло, поступово додаючи цукор. Додати по-одному яйця та збити після кожного додавання. Окремо змішати молоко та ванілін. У суміш з масла додати половину суміші борошна з розпушувачем, все гарно перемішати. Потім додати половину суміші молока з ваніліном. Знову усе ретельно змішати. Тепер уже додати по черзі усе, постійно все добре перемішуючи. Тісто має вийти схоже за консистенцією на сметану. Розлити тісто по формочках і випікати близько 20 хв. Всередину додати начинку зі шматочків шоколаду.

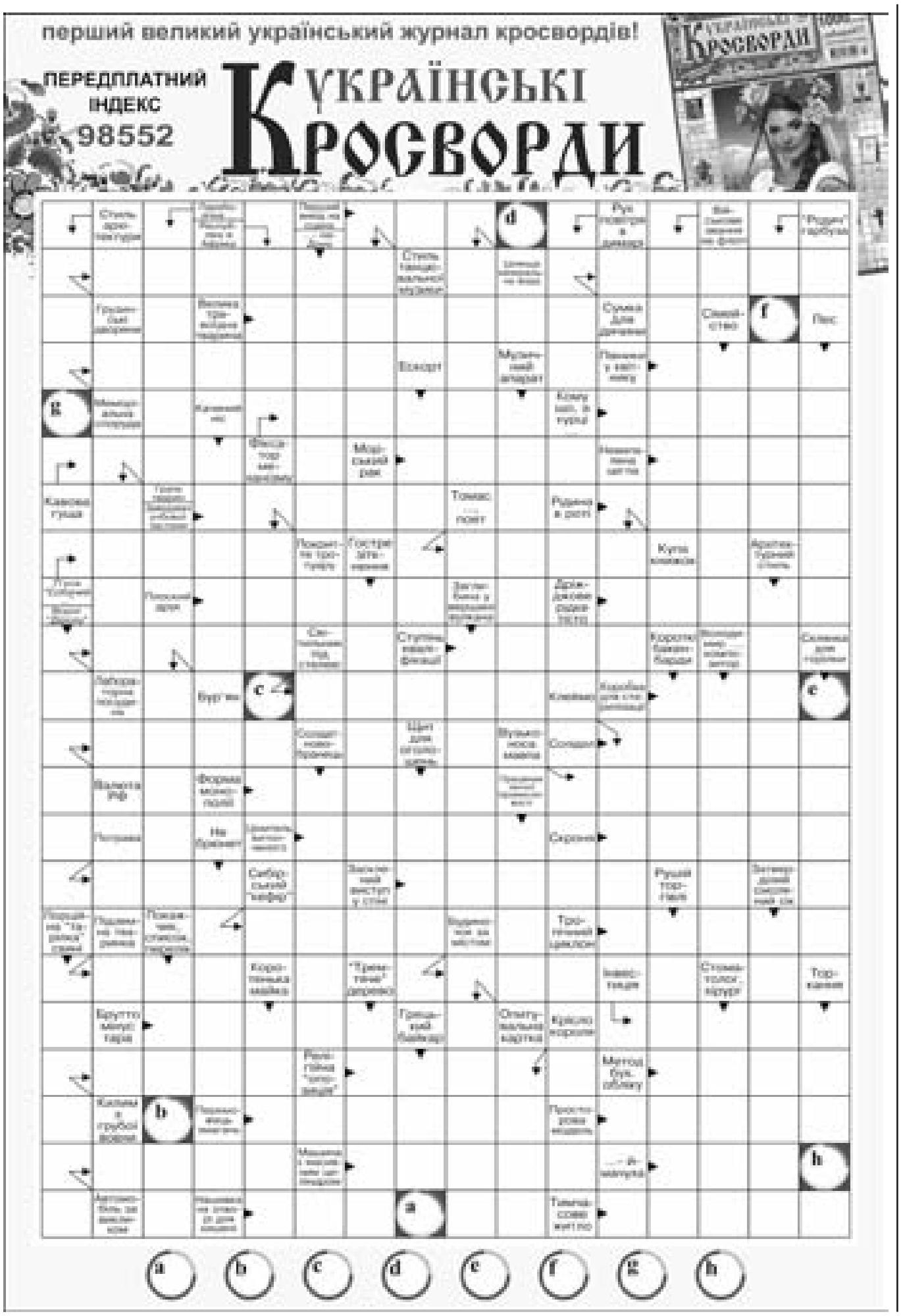

ПРОДАЮ

Два капітальних цегляних гаражі (одно- та двоповерховий) на масиві «Східний» у кооперативі «Надія» в районі «Басарабія» (120 гаражів, цілодобова охорона). Гаражі сухі, в обох є оглядові ями та підвали. Перекриття панельне. Площа 28.8 м.кв., розмір 4.8х6м.

Тел.: (097) 50-25-348

***

Двокімнатну квартиру в центрі Одеси, одна зупинка від залізничного вокзалу, поруч море. Ціна 55 тисяч у. о. Телефон – 0967022844.

***

Терміново продаю стіл ПК, диван, прихожу, холодильник, пральну машинку б/к.

Тел.: 098-28-52-305.

***

Продається, або обмін трикімнатна квартира на однокімнатну з доплатою. 61 кв. м., кімнати ізольовані, вікна та двері пластикові, вхідні двері броньовані, індивідуальне опалення. Адреса: м. Кременець, мікрорайон 3.

Тел: 096 74 87 649

ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ»

продовжує набір учнів на 2014-2015 навчальні роки до 01.10.2014 р. на державну форму навчання з професій

(на базі 9-11 класів)

- Оператор поштового зв'язку. Оператор електрозв'язку. Касир (в банку)
- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення
- Конторський службовець (бухгалтерія).
- Оператор комп'ютерного набору
- Кухар. Пекар. Офіціант
- Кравець. Закрійник
- Слюсар з ремонту автомобілів. Водій автотранспортних засобів (категорії «В»)
- Слюсар з ремонту автомобілів. Електрозварник ручного зварювання
- Столяр будівельний. Паркетник
- Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування
- Штукатур. Лицювальник-плиточник. Маляр

АДРЕСА ЦЕНТРУ:м. Тернопіль, вул. Текстильна, 8
тел. (0352) 52-35-89
www.ternopil-cpto.org.ua

Відповіді

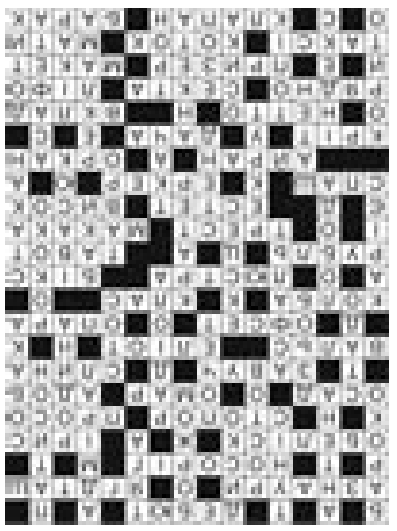

Українські анекдоти

Оголошення: «Молодий електрик шукає свою електричку із серйозними намірами потрапити додому».

***

У Росії дві біди - дурні й дороги. А в Україні три: дурні, дороги і Росія.

***

Перебити жінку, яка говорить, можна лише кількома фразами: «Добре, я куплю», «Люблю», «Так, я дурень» і «Пожежа!»

***

- Кажуть, ви маєте дар пророцтва. Як складеться моє життя з фінансової точки зору?

- До п'ятдесяти років потерпатимете від браку грошей.

- А потім?

- А потім - звикнете.

***

- Ти колись говорив дівчині, що про неї думаєш?

- Так. Хочеш, шрам покажу?

***

- Невидиме, яке витає у повітрі й робить нас щасливими, це - кохання.

- Необов'язково. Це може бути й безкоштовний WI-FI.

***

- Як вступити у вашу організацію?

- Треба натовкти писок десятьом москалям і котові.

- А котові за що?

- Ви прийняті

***

Лікарська помилка - це коли хворий одужав швидше, ніж розрахувався.

***

Горіхова дієта: вилізти на горіх, зірвати один горішок, злізти і з'їсти. Тоді лізти за другим горіхом... І так доти, поки не будеш ситою.

***

- О-о-о! Ти так гарно пахнеш! Що за парфуми?

- Новий каталог «Оріфлейм», ароматизована сторінка 45.

***

Зустрічаються дві подруги: одна - товста, друга - худа.

Товста:

- Дивлячись на тебе, можна подумати, що у нас в країні голод.

- А дивлячись на тебе, можна подумати, що ти цьому причина.

***

- Що таке 90-60-90?

- Їзда повз даїшника.

***

- Скажіть, куме, що означає фраза «сімейне вогнище»?

- Це таке вогнище, на якому жінка все життя шкварить чоловіка.

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.
Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Бенев'ят Р. М., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Ребуси

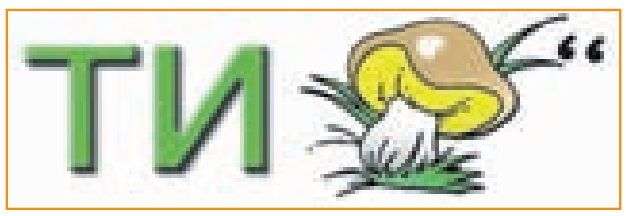

Подивися уважно на малюнки та спробуй здогадатися, назви яких тварин тут зашифровані! Успіхів!

Казка

Чи далеко до осені

Лелека живе на старому в'язі. З лелечихою і лелеченятами. Прибігають до в'яза Тарасик, і Гриць, і Миколка, й Тетянка.

Витанцьовують під в'язом і гукають:

— Лелеко, лелеко, до осені далеко?

Лелека, нагнувши дзьобату голову, незмигливо дивиться на дітей. А потім починає клекотати.

Про що він клекоче? Спробуй розбери.

Лелека і лелечиха враз знімаються і летять на луги, до Десни. Лелеченята топчуться в гнізді, перебирають цибатими ногами, але злетіти не наважуються.

— Лелеко, лелеко, до осені далеко? — знову прибігають до в'яза діти.

Лелека й лелечиха заклопотані. їм ніколи відповідати. Вони щось говорять до своїх лелеченят, а потім беруться штовхати їх на край гнізда.

— Ой, вони ж розіб'ються! — злякано шепоче Тетянка.

— У них же крила є! — заспокоює її Тарасик.

Лелечата, неохоче відірвавшися від гнізда, злинають у небо. Плавно летять над садом, над городами, туди, де голубіє річка. А за ними — старі лелеки.

Діти полегшено зітхають і весело галасують.

Ідуть дні за днями. На зеленому човні пропливає літо.

— Лелеко, лелеко, до осені далеко? — виспівують під в'язом Тарасик, Гриць, і Миколка, й Тетянка.

Тиша. У гнізді порожньо. З в'яза зривається жовтий листочок кружеляючи в повітрі, поволі опускається на землю.

Василь ЧУХЛІБ.

Загадки про птахів

Маленький хлопчик у сірій свитинці
По дворах стрибає, крихти збирає.
(Горобець)

* * *

Ось хатина, в ній – Співак
Як цю пташку звати...
(Шпак)

* * *

Стрекотуха білобока
Звуть усі її ...
(Сорока)

* * *

Сам вечірньої години
Заховався в кущ малини.
Та на дуду голосну
Грає пісню чарівну.
(Соловей)

* * *

Ноги довгі, мов жердини,
Чванькувата ця пташина,
Нові чоботи убрала,
По болоту почвалала.
(Чапля)

* * *

Довгі ноги - довгий ніс.
Прилетів – обід приніс.
Смачних жабеняток
Для своїх маляток.
(Лелека)

* * *

Уночі гуляє,
А вдень спочиває,
Має круглі очі,
Бачить серед ночі.
(Сова)

* * *

Дзьоб міцний і гарні крила,
Чорний хвіст, жилетка сіра,
Чи присяде, чи летить, -
«Кар, кар, кар!» - усе кричить.
(Ворона)

* * *

Птах поважно походжає,
У хвості квітник ховає.
Як розпустить він хвоста –
Наче ружа зацвіла.
(Павич)

УВАГА! КОНКУРС ТРИВАЄ!

Вишиванко моя, вишиваночко!

Дитячий фольклорний ансамбль "Юськівчанка" з села Юськівці створений і вперше виступав перед глядачами у 1983 році на зональному огляді-конкурсі фольклорних колективів у Ланівцях. Відтоді юні артисти під керівництвом свого незмінного наставника Володимира Клапощука завоювали серця багатьох шанувальників. У 2003 році ансамблю присвоєно звання зразкового. «Юськівчанка» нині відома не тільки на рідній Лановеччині, а й за межами області.

На фото власного кореспондента «Нашого ДНЯ» Мирослава КОЛОМІЙЧУКА: учасники ансамблю Назар Савчук, Роксолана Кузьменюк, Богдан Собчук, Ірина Васелишина, Сніжана Кузьменюк.

Пишіть нам на електронну пошту nday-te@ukr.net, а також на адресу: м. Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409.

Ластівки

Ластівки зібрались відлітати,
Лічать пустотливих діточок.
У гніздечку на причіпку хати
Вже господарює павучок.
– Прощавай! – щебечуть ластів'ята.
– В добру путь! – павук відповіда. –
Слухайте в дорозі маму й тата,
Повертайтесь до свого гнізда.
– Прощавай, наш Марчику!
– Бувайте!
І мені за витівки простіть...
Хай щастить вам! Швидше прилітайте
І весну на крилах принесіть.
– Прощавайте, айстри і жоржини!
Земленько рідненька, прощай!..
Обкружляли ластівки хатину –
Час їм вирушати в теплий край.

Ганна НАЗАРКІВ.

ГОРОСКОП

з 24 до 30 вересня

Овен

Головним принципом для вас має бути дисципліна. Тоді вдасться уникнути зайвих труднощів.

Телець

Ваш успіх – у впевненості в собі. А ось на інтуїцію зараз не варто покладатися, інакше доведеться пливти за течією.

Близнюки

Цей час ви проведете в очікуванні кращого. Скористайтеся сприятливими обставинами на роботі.

Рак

Тих, хто ризикне перетворити хобі на професійне завдання, чекає успіх. Вирішуйте питання швидко і взаємовигідно.

Лев

Цей тиждень буде для вас успішним. Більшість справ вирішаться позитивно і на вашу користь.

Діва

Не почивайте на лаврах. Лише природна мудрість та впертість принесуть бажані результати.

Терези

На роботі не доведеться сумувати, але й на швидкий успіх не варто розраховувати. Ваш девіз: «Повільно і вперед!»

Скорпіон

Якщо доведеться приймати рішення в особистих питаннях, покладайтеся на почуття. У вихідні відвідайте батьків.

Стрілець

Можливо, ви визначите новий етап у своєму житті. Що б не відбувалося, не робіть поворот на 180 градусів.

Козеріг

Не дозволяйте спокусам узяти над вами гору. Будьте розсудливішими – і вийдете переможцем.

Водолій

Ви довіряєте своєму обранцю і знайдете багато причин, щоб усе пробачити. У цілому життя не даватиме збоїв.

Риби

Вам завжди усього вистачає. Не бійтеся просувати в життя нові ідеї, навіть якщо не впевнені в результатах.